

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2003 - 47 pàgines
Sessió ordinària del dia 22 de maig del 2003

El dia 22 de maig del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 23/2003, que és el següent:

1- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Francesc Casals per motius de salut, i del Sr. Antoni Riberaygua per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passem directament a l'únic punt de l'ordre del dia.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 d'abril del 2003, relativa a les campanyes que realitza el Govern per advertir la població dels riscos per a la salut derivats del consum del tabac i de l'alcohol.

Aquesta fou registrada amb el número 360-A, i publicada en el Butlletí número 15/2003, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís. Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa anys es coneixen les nefastes conseqüències per a la salut que es deriven del consum de tabac i d'alcohol, motiu pel qual des del Consell d'Europa i altres organismes internacionals s'aconsella que els governs realitzin campanyes informatives per a sensibilitzar la població, especialment els joves, sobre les mateixes.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta:

Quines campanyes informatives ha realitzat el Govern sobre aquesta problemàtica durant aquesta legislatura?

Quines campanyes informatives té previst realitzar el Govern en el futur immediat?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sr. ministra de Salut. Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

A l'inici del mandat d'aquesta legislatura i després de l'assistència, per primera vegada, per part meua, a l'Assemblea Mundial de l'OMS, en aquell moment ja es parlava de l'èmfasi en els joves pel que fa al tabac i a l'alcohol.

Vaig demanar al meu Ministeri quines actuacions estaven fent en aquests àmbits. Així se'm va comentar, doncs, que la legislatura passada, i atenent els resultats de l'enquesta nacional de salut de l'any 97, el Govern va nomenar una comissió interministerial composta per tècnics de salut, d'educació, de joventut i d'interior, per avaluar conjuntament la situació entre la població d'Andorra, i molt especialment entre els joves, i que se'm va comentar que havia estat aturada, justament, pel procés electoral.

Amb la informació facilitada vaig considerar que malgrat les actuacions puntuals amb campanyes informatives que s'havien efectuat i que han continuat realitzant durant aquesta legislatura i que són l'objecte de la seva pregunta, Sr. Alís, com són: les campanyes anuals dels dies mundials, difusions de cartells i fulletons de sensibilització, material didàctic per treballar a l'escola, xerrades a les escoles sobre hàbits tòxics en els grups d'edat de 12 a 16 anys, xerrades a professors i a pares que s'han iniciat aquest any 2003, accions de control pel que fa a l'alcohol.

Totes aquestes accions, però, no deixaven i deixen de ser actuacions parcials amb uns resultats determinats, i així ho determinaven les dades de l'enquesta de salut abans esmentada. Caldrà veure quins resultats tenim de l'enquesta nacional de salut 2002, que estem processant les dades en aquests moments, per veure el comparatiu i analitzar-ne l'evolució.

Per tant era necessari abordar el problema, creia, des d'una perspectiva global, des de la prevenció, l'atenció, la rehabilitació i la reinserció, i des d'una estratègia conjunta per tots els hàbits tòxics, parlant de drogues lícites, com són el tabac i l'alcohol, considerades substàncies addictives, i les drogues il·lícites.

I a tal efecte vaig parlar amb el Govern per tal de reprendre la comissió ja creada en la legislatura passada, amb la finalitat que treballés en l'elaboració d'un pla estratègic, amb una visió a llarg terme de lluita contra les drogodependències emmarcat dins de les polítiques que recomanen -com vostè molt bé ha dit-, els organismes internacionals en aquesta matèria.

Per tant a finals del 2001, es dona per part del Govern llum verda per treballar i reprendre la iniciativa endegada l'any 1989 i mai desenvolupada, del Pla nacional contra les drogodependències, estructurant-lo en tres

grans àrees d'intervenció: prevenció, tractament i reinserció. Considerant la prevenció com l'eix fonamental de la lluita contra les drogodependències, amb l'objectiu de modificar factors personals socials i culturals, que puguin ser afavoridors de consums inadequats.

Després de quasi un any i mig de treball, els tècnics ja estan realitzant el document del redactat final del pla, que haurà de ser presentat al Govern per a la seva aprovació final, amb l'elaboració de programes específics, i d'adjectius i activitats concretes i que posteriorment serà presentat públicament.

Tot i que el pla i les actuacions concretes estan a l'espera de ser aprovades, em permeto amb el vist i plau del permís del Govern, tot i continuant amb les campanyes informatives, que ja he esmentat abans, avançar algunes de les actuacions futures que tenim previstes.

Pel que fa a l'àmbit de prevenció, l'exposició "A tota pastilla", organitzada a proposta de l'associació de familiars de malalts mentals, i subvencionada pel Ministeri de Salut, que s'inaugurarà el 29 de maig, estarà al nostre país fins el dia 30 de juny del 2003.

Per altra banda la modificació de dos decrets, un decret que és el Decret relatiu al consum de begudes alcohòliques i el Decret regulador del consum i la venda de tabac en determinades circumstàncies, entre d'altres encara a tancar, s'introduiran canvis com: augmentar l'edat de prohibició de venda de tabac i/o alcohol als menors de 18 anys. Actualment, aquest Decret, pel que fa a begudes alcohòliques està a menors de 16 anys. La prohibició de les màquines de tabac al carrer, ja que són de fàcil accés pels menors. La creació d'una comissió tècnica amb tots els ministeris implicats per tal d'analitzar el conveni marc de l'OMS contra el tabac. Andorra el va adoptar ahir, en assemblea general a l'OMS, ja que la lluita contra el tabac no és solament competència sanitària.

Pel que fa a l'àmbit del tractament, està tot a punt per a la creació de la unitat de conductes addictives separada del Centre de Salut Mental, i amb una estructura d'acord amb el Pla nacional, d'acord també amb la resolució aprovada per aquest Consell General, i el Decret ja aprovat pel Govern, pel qual es regula el tractament de substitució amb metadona a persones dependents d'opiacis al Principat d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís té la paraula per replicar.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra ens ha parlat, doncs, d'informació i publicitat que es faria. El que li volia demanar, perquè no ho he vist mai aquí a Andorra, és si aquesta informació en publicitat es farà als mitjans de comunicació, i sobretot als mitjans de comunicació, doncs, nacionals que són la ràdio i la televisió andorranes.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en concret no he parlat de publicitat, potser s'interpreta, però el que sí que li puc dir és que... el que li avanço és que en l'àmbit de prevenció, el pla considera els infants i els adolescents la població de més risc, i l'escola i la família es consideren com els àmbits prioritaris d'intervenció.

Així mateix, també per això es considera que al costat de l'àmbit familiar i escolar existeixen altres àmbits que s'hauran de donar especial atenció, com són el laboral i el comunitari, i sense oblidar, com vostè molt bé ha dit, i ja li responc la pregunta, els mitjans de comunicació social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo el que volia demanar és si el dret del no fumador preval sobre la llibertat de fumar. Això és el que volia demanar al Govern.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, aquí jo no donaré la meva opinió, però està clar que l'Organització Mundial de la Salut - perquè jo el que segueixo són les seves recomanacions-, el dret és el dret a les persones i el dret al no fumador, que també està per sobre de moltes coses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quan poso, doncs, aquesta repregunta és perquè em sembla que existeix ja un decret sobre les zones sense fum. Llavors, el que volia demanar al Govern: què fa el Govern per fer complir aquest decret tant als locals públics com als llocs de treball tancats?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

A veure, els decrets en tot cas estan per complir-los. Què estem fent el Govern? El que sí que li puc dir és que és clar, no tenim inspectors allà vigilant, doncs, realment que la gent no fumi. Entenem que la gent ha de ser responsable, i quan es treu un decret, doncs, s'han de prendre totes les mesures.

Està clar que moltes vegades aquests decrets no es compleixen, i això és una evidència. I justament el decret que vostè parla, a més a més parla de les institucions públiques, i per tant, aquestes mesures que hem de treure i aquestes modificacions dels decrets, on s'exposen alguns punts -ja l'he nomenat-, el que hauran de fer amb molt d'èmfasi és en el compliment estricte del que diu i del contingut d'aquest decret.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que volia demanar al Govern, és si pot exigir la inscripció dels productes que han servit per a l'elaboració del tabac, additius químics o altres, que afavoreixen la dependència al tabac?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, això forma part del Pla nacional contra les drogodependències, i en tot cas ja n'informaré quan tingui l'aprovació per part del Govern. Ara per ara seria massa prematur per part meva avançar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Al Consell d'Europa es va aprovar una resolució que demanava, doncs, als estats d'aprovar una taxa sobre els productes del tabac, i aquesta taxa hauria de servir per les cures de la gent que està afectada pel tabac o per la publicitat. I aquesta taxa podria estar gestionada per un organisme nacional, com podria ser la CASS. Què en pensa el Govern?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Aquests són aspectes que justament, i com que també s'ha de parlar d'aquest conveni marc de l'OMS que ahir vam adoptar, és alguna cosa que ara, en aquests moments, el Govern, i penso, doncs, que seria massa precipitat, ara, donar una opinió, que en tot cas seria la meva opinió personal, no seria la del Govern, perquè no ho he exposat sobre la taula, doncs, detectar-ho tot conjuntament.

El que sí he manifestat és el que era la necessitat de crear una comissió tècnica implicada amb molts ministeris, i que ja he comentat aquí, perquè en l'àmbit de prevenció, perquè moltes vegades la lluita contra el tabac s'ha establert que no és només competència del Ministeri de Salut, i això va molt més enllà del Ministeri de Salut.

I per tant considerem que hi ha d'haver aquesta comissió amb tècnics de tots els ministeris, jo diria que quasi pràcticament tots els ministeris del Govern hi estan implicats, doncs, perquè realment avaluin totes aquestes recomanacions, ja siguin les del Consell d'Europa, ja siguin les de l'Organització Mundial de la Salut, perquè treballem per veure com afecten internament aquestes normatives o aquests tractats, els quals ja hem adoptat, perquè finalment puguem tenir resolucions molt més satisfactòries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Als mitjans de comunicacions vam llegir unes declaracions de la secretària d'estat on deia que aquí a Andorra, ja que és un país productor de tabac, segurament és més difícil de fer aplicar totes aquestes normatives que hem parlat abans. Creu el Govern el que va dir la secretària d'estat?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Està clar que Andorra, i no cal amagar-ho, som un país productor de tabac, però justament per això, és el que he dit, doncs, que no és sols el Ministeri de Salut que ha de donar la seva opinió, sinó que són els altres ministeris. Per tant, la creació d'aquesta comissió, el que farà és analitzar tots aquests factors, perquè realment som un país productor de tabac i que influeix sobre l'economia del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Alís, una altra repregunta?

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Tant la nostra Constitució -el seu article 30-, com la Carta Social Europea, reconeixen, doncs, el dret a la protecció de la salut. Llavors, referent al que acabem de parlar ara dels agricultors, jo el que voldria demanar és si compta fer una política a favor dels agricultors, que canviïn el cultiu del tabac a favor d'altres productes no nocius per la salut.

El Sr. síndic general:

Estem sortint una mica de l'origen de la pregunta, però en tot cas, Sra. ministra contesti, si us plau.

Sí? Qui contesta?

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo el que volia dir al respecte, és que en aquest país, a Andorra, de fet, doncs, la producció de tabac s'ha reduït molt en aquests darrers anys, i hem passat d'un volum considerable de quilos de tabac a produir al país a un volum molt més inferior. I això vol dir que Andorra ha fet un pas endavant pel que fa a la producció de tabac del país.

D'altra banda, també és veritat que a l'any 2000, aquest Parlament va aprovar una Llei d'agricultura i ramaderia, que per tant donava les bases per poder treballar, doncs, en aquest sector, perquè de fet les antigues havien quedat obsoletes, i de fet, doncs, en aquest país s'està consolidant l'aspecte ramader.

Però em refereixo, doncs, en la pregunta en si, pel que fa a la producció de tabac, Andorra ha fet un pas molt endavant, i en aquest cas, doncs, l'Associació de Pagesos ha reduït molt la collita de tabac aquests últims anys.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta, quedant-nos si us plau, estrictament en la matèria.

Sí, Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Segons hem llegit als mitjans de comunicació, la ministra estava aquests dies en una reunió de l'OMS, i ja ho ha dit. Llavors la pregunta que volia demanar al Govern, si el Govern compta signar i ratificar al més aviat possible, doncs, aquesta convenció anti-tabac presentada per l'OMS.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Salut teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, com ja li he dit, Sr. Alís, sabem que aquest Conveni ara ha estat adoptat. Per la firma, doncs, tenim fins el juny del 2004. No vol dir que qualsevol país que el vol signar posteriorment, doncs, ho pugui fer, doncs, perquè realment es troba a les Nacions Unides de Nova York per la seva signatura.

Així mateix, perquè entri en vigor es necessita la signatura de 40 països. Però, justament, per tot el que hem parlat, doncs, atenent les característiques internes del nostre país, doncs, abans de prendre una decisió de quan Andorra estarà preparada per signar aquest Conveni, doncs, és necessari el treball -pensem-, doncs, d'avaluació d'aquesta comissió tècnica de molts ministeris afectats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 2.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les negociacions amb la Unió Europea.

Fou registrada amb el número 472-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, en una anterior sessió de control al Govern, el dia 13 de març, vaig preguntar al Govern fins on pensava portar les converses o les negociacions amb la Unió Europea en relació a l'establiment o a l'adhesió d'Andorra a la directiva anomenada sobre la fiscalitat de l'estalvi, sense informar el Consell General.

En la seva resposta el cap de Govern va dir en síntesi dues coses. La primera, que el Govern ens tenia als parlamentaris, és a dir al Consell General, més informats que en molts altres països no n'estaven, i la segona, que en tot cas, estàvem més informats que la legalitat vigent exigia al Govern de donar com a informació als consellers generals.

El cap de Govern va acabar, a les diverses contestes a les repreguntes, dient que no hi hauria cap debat al Consell General en relació a aquesta qüestió, fins que no s'hagués establert i signat a Brussel·les un conveni, i que aleshores, ja, el Consell General hi podria accedir per discutir-ne l'aprovació.

Estàvem, doncs, condemnats pel pes aclaparador de la majoria absoluta a escoltar i a callar. Però, amb tot i amb això, encara gosem preguntar -i el dia 12 de maig, vista la sequera informativa que hi havia-, a veure en quin estat estaven aquestes negociacions, i aquesta és la pregunta: demanem a veure a on passem en aquesta qüestió?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra de finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo el que puc fer és informar-lo de les coses que han passat fins aquella data. Nosaltres hem anat passant, doncs, les actes de totes les reunions que s'han fet a Brussel·les, així com els documents que han sigut la base de les negociacions entre el Govern d'Andorra, en aquest cas, i la comissió a Brussel·les.

El 3 d'abril vam enviar les últimes actes de les reunions tècniques i la reunió política que hi va haver, amb una sèrie d'acords que es van prendre en aquella reunió, i recordo que en l'acta, en l'última acta del 18 de març -si no recordo malament-, doncs, es va quedar en una

situació de compromís, de dir, intentem buscar una sortida a les negociacions entre Andorra i la comunitat. Totes dues parts tenien la intenció de continuar negociant i d'arribar a un acord satisfactori, i per això es va proposar de tenir una reunió a alt nivell entre els dos ministres andorrans, jo mateixa i el Sr. Minoves, amb els dos comissaris del TAXUD, el Sr. Bolkenstein i de la RELEX, el Sr. Patten. Així ho vam fer i vam demanar... és a dir, vam donar la nostra disponibilitat per tirar endavant aquesta reunió. La vam demanar amb data 2 de maig, i encara no hem tingut cap resposta per part de la comissió, per saber quan es podria fer aquesta reunió.

I l'única cosa que també puc dir, és que de moment, doncs, hi ha hagut contactes informals de l'ambaixadora per saber, doncs, si es podia fer aquesta reunió. També tenim constància que durant aquestes últimes setmanes hi ha hagut algunes dificultats entre els mateixos països membres per arribar a adoptar la directiva. I per tant, nosaltres estem pendants de rebre la disponibilitat dels comissaris per tenir aquesta reunió i continuar les negociacions amb que ja vam posar la nostra posició amb els documents que hem tramès al Consell.

I de la darrera vegada que es va parlar d'aquesta qüestió al Consell General, el Sr. Bartumeu va demanar uns informes de constitucionalitat. Aquests encara no els hem pogut fer arribar al Consell General, perquè n'hi ha un d'ells, sobretot el que significaria la ratificació del conveni, encara no està fet, perquè encara no sabem en quins termes es farà l'acord. I per tant, tan bon punt el tinguem, el farem arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, efectivament, la rèplica és per constatar, primer, que el dia 13 de març se'ns diu que se'ns enviaran uns documents, i encara no els tenim. No sabem si la legalitat, doncs, permet que no se'ns enviïn. Potser se'ns contestarà això. Constatar també que el dia 2 de maig es fa una carta, però que paradoxalment aquesta carta tarda 18 dies en anar des del Prat de la Creu aquí al Tossal de Casa de la Vall. perquè aquesta

carta arriba el dia 20 de maig a Casa de la Vall. I arriba el dia 20 de maig perquè curiosament i paradoxalment, doncs, entremig, nosaltres el dia 12 de maig nosaltres havíem posat una pregunta. La qual cosa ens permet pensar que probablement si no haguéssim posat la pregunta, aquesta carta del 2 de maig encara no hauria sortit de l'Edifici Administratiu cap a Casa de la Vall.

Això és la rèplica, i voldria formular una repregunta. Si la puc formular ara o després.

El Sr. síndic general:

Si vol després. Sra. ministra, doncs, dupliqui i llavors tindrà la paraula per repreguntar.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, només per dir que de fet la resta de documentació no em esperat sempre una pregunta del Grup Socialdemòcrata per passar-la a les comissions. I per tant, em sembla, doncs, que no forçosament ha sigut perquè hi ha hagut una pregunta del Grup Socialdemòcrata que hem enviat aquesta documentació perquè hem sembla que durant aquests darrers mesos hem enviat tota la documentació sense esperar una pregunta d'aquest grup parlamentari per passar la informació al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu passem a l'apartat de les repreguntes.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

Primera repregunta: per què cal esperar 18 dies per enviar una informació al Consell General?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern. Sra. ... Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No cal esperar. Hi han hagut casos en els que s'ha hagut d'esperar per la raó que sigui, per raons administratives internes. No li puc explicar perquè una carta ha tardat a redactar-se, a formar-se. Moltes vegades, vostè sap, i ens passa en els dos sentits, en qualsevol entitat, que una carta quan es firma, potser porta la data de fa dos dies o tres. Quan es tramita passen dos o tres dies, i si hi ha una festa entremig pot tardar una mica, i quan arriba a ser registrada han passat més dies dels que realment han passat des del moment físic de firmar-la algú.

Llavors jo m'excuso que a vegades, potser el volum de cartes que es tramiten, potser no donem la prioritat volguda a una demanda d'informació o una voluntat d'enviar la informació al Parlament. I em comprometo que sigui així, que aquesta prioritat hi sigui. Ara, això no pot excloure que algun dia, per un error, una carta tardi més del normal a fer aquest itinerari que vostè diu. Perquè a més no el fa pas, com vostè sap molt bé, d'altra manera que a través dels nuncis. És a dir que en el moment que l'entreguem, la portem puntualment, com en el sentit invers, també. No és pas que puguem acusar cap servei postal de tardança. Són trameses immediates des del moment que surten del Govern o surten del Consell en el seu moment.

Jo em comprometo que no passin... és a dir, que aquest decalatge entre una data de sortida i d'arribada no té cap sentit. Hi ha hagut un error i no sé quin és. No li puc pas dir.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí, voleu formular una repregunta? Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata té costum, i molt legítimament, d'aplicar l'article 5, que llegeixo: "per al compliment de l'activitat parlamentària els consellers generals tenen el dret

-no pot ser d'altra forma- a què l'Administració pública els faciliti les dades, informes o documents que s'obren al seu poder."

La veritat és que aquesta manera de procedir, legítima, ha estat molt utilitzada pel Partit Socialdemòcrata, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Vaig per la pregunta Sr. síndic. Quan escolto el president del Grup Socialdemòcrata que diu que és qüestió simplement des de les files de l'oposició d'escoltar i callar, i sequera informativa, doncs, i forts que ells sempre han utilitzat l'article 5, en un tema com la fiscalitat de l'estalvi el fet que no s'hagi utilitzat mai l'article 5 no demostra que tota la informació important que tenia el Govern d'Andorra s'ha donat, i per tant no han tingut ocasió d'utilitzar aquest mecanisme de l'article 5, que han utilitzat per altres temes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament és així. La tramitació que es fa de la informació és quan els ministeris han fet les reunions, quan es tracta, en aquest cas, de reunions exteriors, i quan hi ha conclusions que s'hagin de comunicar tant al Grup Parlamentari Lliberal com als altres grups, es fa així. I no cal, en aquest cas, no ha estat mai necessari que cap grup de l'oposició concretament demani per l'aplicació de l'article 5, que donem aquesta informació.

Em sembla que és molt més procedent parlamentàriament, i des del punt de vista del Govern, que arribi la informació a mesura que es subministrable, i també de la manera que es demana aquí per preguntes al Consell General, que és una altra forma de donar informació, que, a més a més, té l'abast públic que li dóna el fet que les expliquem aquí, amb la brevetat que requereix el Reglament, naturalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Quan pensa el Govern, sense necessitat d'acudir a l'article 5, donar compliment al compromís que va adquirir el dia 13 de març davant del Consell General, de trametre uns informes de constitucionalitat als grups parlamentaris?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Tenim uns documents, hi havia uns documents de constitucionalitat previs que marquen unes pautes. Aquests els podria passar la setmana que ve. I m'hi comprometo.

I pel que fa a l'altre informe del qual va parlar el conseller Jaume Bartumeu, doncs, aquest haurem d'esperar a tenir l'acord una mica més tancat per poder-lo realitzar i poder-lo trametre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

La carta dels dos ministres i dels dos comissaris porta data 2 de maig. A vegades els registres del Govern porten tampons de sortida de la data efectiva de sortida. El cap de Govern feia referència als retards en la tramitació del correu. Aquesta, paradoxalment no porta cap tampó de data de sortida formal.

La pregunta és: quan s'ha entregat aquesta carta a la Comissió Europea, la carta de data 2 de maig dels dos ministres?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, el mateix dia es va enviar per fax a l'ambaixadora, Meritxell Mateu. Em sembla que el dia 3 era festa a Brussel·les, que era el dia d'Europa, i per tant l'ambaixadora en va trametre una còpia per fax el mateix dilluns, i després l'original no sé exactament quan va arribar. Però aquella setmana ja va sortir. L'ambaixadora va ser la responsable de trametre aquesta carta a tots els serveis competents en la matèria a Brussel·les.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Confirma el Govern que en data d'avui no ha tingut contesta d'aquesta carta?

El Sr. síndic general:

Sra, ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla que ja ho he contestat abans. Doncs no ens consta, a hores d'ara tenir una resposta sobre aquesta reunió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem a la pregunta número 3.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa als drets d'establiment i residència dels andorrans a Espanya.

Fou registrada amb el número 473-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

També en el Consell del dia 13 de març, Consell de control, vam preguntar, en relació a la publicació d'un conveni que afectava l'estatut dels residents a Espanya no comunitaris. Vam preguntar al ministre, el qual ens va respondre diverses apreciacions que tenia tant sobre la posta en marxa del Conveni trilateral - l'aplicació d'aquest Conveni-, com el fet que

calia esbrinar si els andorrans, per dir-ho en termes molt gràfics, haurien o no haurien de fer cua a l'hora de sol·licitar, si així ho desitjaven una tarja de residència a Espanya.

El Govern ens va dir que la diplomàcia andorrana es posaria en contacte amb el Sr. Alvargonzález per veure exactament els terminis i termes d'aplicació del Tractat trilateral en interès dels andorrans que viuen i treballen a Espanya, o dels que hi vulguin viure o treballar.

Vaig insistir, i vaig preguntar al ministre que em digués quan es farien aquestes reunions, i va acabar dient-me que es farien amb la mateixa rapidesa que poguessin tenir trobades amb ell - estem parlant del Sr. Alvargonzález- i la nostra - s'entén l'andorrana- diplomàcia.

Per tant, han passat unes quantes setmanes, i volem saber exactament quines són les reunions que s'han mantingut a Madrid en relació a aquesta qüestió, i com està el procediment de previsible aplicació del Tractat trilateral en aquesta matèria?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com vaig indicar en la darrera sessió de preguntes, els contractes entre els nostres representants a Madrid i el Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya han estat periòdics en relació a la propera aplicació dels tractats trilaterals.

En concret, des del 13 de març hi va haver una reunió el 2 d'abril, entre l'ambaixador Vicenç Mateu i el director Fernando Alvargonzález, seguida d'una conversa telefònica el 9 d'abril, i d'un diàleg de seguiment entre els respectius serveis del ministeri espanyol i de l'ambaixada.

D'altra banda, tot i que no consta en la pregunta formulada, em sembla important remarcar que aquest matí he rebut de mans de l'ambaixador francès la darrera notificació de ratificació necessària per l'entrada en vigor dels tractats trilaterals de circulació. I han signat i lliurat les notes respectives els ambaixadors francès i espanyol, acomplint tots els tràmits per

l'entrada en vigor dels textos el proper 1 de juliol. I així serà publicat al BOPA.

L'ambaixador Mateu, també per continuar contestant a la seva pregunta, ha trucat avui al Sr. Alvargonzález, tal com havien acordat, per a comunicar-li aquesta propera entrada en vigor, i el diplomàtic espanyol li ha indicat que el Ministeri d'Afers Exteriors ho comunicaria als ministeris d'Interior i Treball.

I així responc a la segona part de la pregunta que ha fet avui, i que no constava en l'escrita, però així li responc, a fi que preparin les modalitats d'aplicació pràctiques per l'1 de juliol, els ministeris d'Interior i Treball espanyols, com ho estan fent a Andorra els ministeris concernits.

És un element de gran satisfacció que amb aquests tractats els andorrans hauran consolidat jurídicament els seus drets d'establiment i treball actuals a França, i se'ls obriran els mateixos drets que els ciutadans comunitaris per als treball assalariats a Espanya, entre altres disposicions, a partir de l'1 de juliol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

(Silenci)

És que havia perdut les notes amb aquestes dates que dona el ministre.

La reunió del 2/4, s'ha fet. Ens ho diu el ministre. S'ha parlat concretament del procediment; no ens ha contestat. A la conversa telefònica del 9/4, s'ha fet. Ho diu el ministre. I en la d'avui, s'ha fet i ho diu el ministre.

La pregunta es deriva d'una anterior pregunta del mes de març. En aquella pregunta no vam entrar, i no calia tornar a entrar ara amb les virtuts teològiques del Tractat trilateral. Ja hi estem tots d'acord. Ja hi estàvem el 13 de març, i ja hi estàvem el dia que el vam ratificar.

La pregunta era: concretament què fa la diplomàcia andorrana, en termes de la contesta del ministre i en termes polítics, què fa el Govern andorrà per saber el dia 1 de juliol, ara ja, i ens en congratulem, què hauran de fer els andorrans, a quina cua s'hauran de posar. És a dir, el 2/4, tal com s'havia compromès el

ministre el 9/4, el 22/5 s'ha aclarit això o és a partir de la trucada d'avui que haurem de començar a aclarir el que se'ns va dir el dia 13 de març que s'aclariria ja?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, tal com havien quedat l'ambaixador i el director d'Afers Jurídics i Consulars, a partir del moment en què entra en vigor o que sabem l'entrada en vigor del Trilateral, és a dir avui, el Ministeri d'Exteriors espanyol envia una nota als ministeris d'Interior i de Treball en la qual li diu: "Miri, entrarà en vigor l'1 de juliol el Trilateral, i pels estudiants i per les persones que fan activitats lucratives, i pels treballadors que treballen assalariats, pels que treballen en compte propi, pels empleats del sector públic, per les professions liberals, que exerciran una professió per compte propi, pels treballadors fronterers i pels treballadors amb permís de residència i treball temporal no renovable. Per tota aquesta gent s'aplicarà o bé el conveni tal qual, o bé segons les disposicions del conveni tal, part de la legislació espanyola vigent, o d'acord amb l'article 4 del conveni se'ls hi farà el tracte comunitari.

A partir d'aquí aquesta notificació general que fa el Ministeri d'Exteriors als altres dos ministeris, aquests ministeris elaboraran les modalitats pràctiques. Aleshores, quan les tinguin elaborades ens les comunicaran, i nosaltres podrem informar degudament als andorrans, perquè crec que ens convé que tots els andorrans sàpiguen abans de l'1 de juliol, o almenys el dia 1 de juliol, què hauran de fer per poder doncs, treballar a Espanya.

Per assimilació, pel tracte comunitari, novament el que haurà de fer, per exemple una persona que vulgui treballar, i és el que pensem avui, però estem esperant aquestes notificacions i aquesta informació dels ministeris d'Interior i Treball espanyols, què faran a les seves autoritats respectives. Un treballador andorrà que és assalariat a Espanya, normalment necessitarà 3 fotografies de carnet en fons blanc, un passaport en vigor i un original i una còpia per compulsar el contracte de treball, i anirà a la comissaria de policia del

lloc on estarà habilitada i on haurà de treballar, ho presentarà i se li donarà un permís, i podrà començar a treballar.

Són una sèrie de tràmits que nosaltres intentarem publicar o donar per informació pública abans de l'1 de juliol, també en contacte amb les autoritats espanyoles que ho han de notificar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. ministre, el dia 13 de març vostè ens va dir que probablement el Trilateral podria entrar en aplicació a finals de maig, que si no quasi segur que seria al juny, ara serà al juliol.

El dia 13 de març vostè va dir que es posaria en contacte amb el Govern espanyol per conèixer ja, exactament tots els termes d'aplicació. Si he entès bé, avui, finals del mes de maig, vostè preveia que es podia fins i tot haver aplicat abans. Avui, vostè no sap, vostè no ha fet fer les reunions ni les ha fet, i vostè no sap què hauran de fer els andorrans a Espanya el dia 1 de juliol. Avui no ens ho pot dir! És així o ho he entès malament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Jo no crec que vostè entengui res malament. Però a mi em sembla que potser no m'he explicat bé, però sí que hi han hagut reunions, i bastants, de la nostra diplomàcia a Madrid amb els responsables del Ministeri d'Afers Exteriors espanyol, la direcció d'Afers Jurídics i Consulars, i han quedat tal com li dic. En el moment en què sabéssim quin dia exacte entraria en vigor el Trilateral, des del Ministeri d'Exteriors espanyol fan la comunicació, fan la comunicació als ministeris d'Interior i Treball, i aquestos elaboren les qüestions pràctiques per cada cas que figura d'un andorrà que estigui a Espanya.

El que és molt important, és que el dia 1 de juliol els andorrans sàpiguem el que han de fer per treballar a Espanya, i això ho sabran. Jo li puc garantir, o almenys per la part que em toca intentaré que l'1 de juliol tinguem tota la informació necessària a aquest defecte. Sobretot que els drets estan bastant clars. A partir de l'1 de juliol, un andorrà que fins ara no podia treballar sense un permís molt específic, i d'acord amb la llei, doncs, les lleis aplicables als estrangers, tindrà els mateixos drets que un ciutadà comunitari.

I tampoc és tan complicat. Evidentment que els primers mesos segur que hi haurà algun cas d'alguna dificultat, perquè alguna administració pública... i podem preveure tant a Espanya com a França com aquí a Andorra, potser no estarà del tot assabentat dels tràmits a fer. Però això és a preveure i a mirar de solucionar (i a mirar de solucionar), i tenim la nostra diplomàcia llesta. I em sembla que l'Ambaixada a Madrid ha fet tot el necessari per tenir aquests contactes. Hi han hagut moltes trobades entre la diplomàcia en si, i l'ambaixador, concretament, i el Sr. Alvargonzález, que és el que em demanava, hem tingut aquestes trobades que li he dit, i aquestes converses telefòniques. I sembla que s'ha fet la feina que s'havia de fer. És una qüestió d'apreciacions, però jo ho aprecio així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No és una qüestió d'apreciacions sinó de preguntes i no respostes.

És a dir, si s'hagués fet la feina que el ministre va anunciar, ara sabríem exactament què han de fer els andorrans. I acabem de sentir aquí, i insisteixo potser no ho entenem bé, acabem de sentir aquí que el ministre al final diu que intentarà que el dia 1 de juliol, poder saber i poder explicar als andorrans què han de fer a Madrid.

El dia 13 de març, Sr. ministre, i li torno a preguntar, vostè va dir que faria les gestions abans de l'entrada de l'aplicació del Trilateral. I vostè no ha fet les gestions abans de l'entrada en aplicació del Trilateral per saber què necessiten els andorrans quan entri en aplicació el Trilateral.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo el que... no sé si aquest debat ha de durar gaire més en aquest tema Sr. Bartumeu, però vostè ens vol fer dir una cosa que no podem dir...

El Sr. Jaume Bartumeu:

En tot cas no és vostè que ha de dir el que ha de durar aquest debat. No és a vostè que li toca el que hagi de durar el debat.

El Sr. síndic general:

Si us plau!

Sr. cap de Govern contesteu.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic, jo no he interromput el Sr. conseller, ni ho faig.

No sé si ha de durar molt o no aquest debat. Pel que depengui de mi, no durarà més. També dit així,

Sr. Bartumeu, doncs, vingui.

Li asseguro que el Sr. Minoves ha fet la feina, i li he dit varies vegades. Els nostres serveis diplomàtics l'han fet, però estem parlant d'una feina que es fa entre dos o tres països, segons els casos. El que no li podem dir a vostè és què ens dirà Espanya sobre els processos administratiu que compta fer. Vostè sap tan bé com jo que el que sí que anirà aplicant-se perfectament bé, serà l'Administració andorrana pel que fa als francesos i als espanyols residents a Andorra. Això és la nostra responsabilitat. L'altra és la responsabilitat tant d'Espanya com de França d'aplicar el conveni.

Que el 12 de març o el mes d'abril o el mes de maig, el ministre hagués plantejat de poder saber el que volia saber, i no ho hagi pogut saber, no és culpa nostra. És un altre estat el que depèn de les mesures, si no les ha pres encara, perquè no s'havien aprovat els tràmits de ratificació. No crec que sigui greu sempre que complim el que hem dit que complirem, que durant aquest mes de juny -que hi entrarem aviat-, es farà tota la informació necessària

quan Espanya ens la doni. I com a mínim la informació ja dels drets que ja l'estem fent ara mateix en aquest moment, entre tots nosaltres aquí.

La tramitació administrativa de cada lloc, també comparteixo el que ha dit el Sr. ministre, pot posar que en alguna administració, -no sé-, llunyana o menys connectada que les grans ciutats en algun país, arribi més difícilment la comunicació dels tràmits immediats a fer pels andorrans com pels comunitaris. Jo confio que no serà així, i que no hi haurà cap dificultat perquè la gent d'Andorra que visqui a Espanya o a França pugui gaudir dels avantatges d'aquest Trilateral que tots estem d'acord a dir que és beneficiós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, a mi em sembla que tots els debats són interessants, i sobretot perquè els debats de preguntes serveixen, així ho entenem des del Grup Parlamentari Lliberal, perquè la gent... són preguntes d'actualitat que interessin i sapigueu ben bé quines són les dates. I en un tema com aquest que cal recordar, que en el seu moment es deia, i vaig a la pregunta Sr. síndic, però si em permet...

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. Antoni Martí:

... el Trilateral va ser una gran negociació del Govern Lliberal en l'última legislatura com bé diu el Sr. ministre. Aconseguirem els andorrans tant amb França com amb Espanya tenir els mateixos drets que un ciutadà comunitari. I en definitiva, semblaria ser que el primer de juliol, que es l'important pel ciutadà que vulgui anar a treballar a França o a Espanya, tindrà tots aquests drets oberts.

Això és per clarificar el tema per molta gent que independentment de les nostres picabaralles és el que li interessa realment. I doncs, entenc que tenim

-començarem el mes de juny- per buscar tota la tramitació necessària, de tal manera que els andorrans, el primer de juliol, aconseguixin una cosa molt preuada, i que va ser votada per tots els parlamentaris en el seu moment. I evidentment, després d'una gran gestió lliberal, doncs, és així.

Per serenar una mica el debat, el primer de juliol, els andorrans podran accedir amb els mateixos drets que els comunitaris, al mercat laboral francès i espanyol, Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament el primer de juliol entra en vigor el Trilateral. S'aplicarà pels supòsits que indica aquest tractat a tots els andorrans el tracte comunitari a França i a Espanya, i podran treballar com assalariats com qualsevol ciutadà comunitari. I això d'acord... per exemple he llegit abans, doncs, el que fa falta pels treballadors comunitaris a Espanya que volen treballar com a assalariats, és bastant senzill: comissaria de policia, tres fotografies, el passaport i una còpia del contracte de treball. Em sembla que tampoc són condicions tan difícils com perquè no es puguin realitzar. El dia 1 de juliol els andorrans tindran la informació necessària -espero- per part dels espanyols, i n'estic convençut, per poder-ho fer, i en tot cas el que ens hem de fer és felicitar-nos d'aquest tractat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

És una repregunta dirigida al Sr. ministre d'Exteriors, l'altre dia era a Estrasburg, i vam poder veure gràcies als serveis fotogràfics del Govern que s'havia entrevistat amb el secretari d'estat d'exteriors del Govern d'Espanya, i la repregunta és saber si en el decurs d'aquesta entrevista per tractar afers bilaterals de la premsa, si el ministre havia tingut dos minuts

per interessar-se sobre la qüestió del treball dels andorrans a Espanya a partir de l'entrada en aplicació del Trilateral?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament amb el secretari d'estat d'affers europeus d'Espanya, vam poder, doncs, abordar, també, la qüestió dels andorrans i dels treballadors andorrans a Espanya. Vam estar molt satisfets que el Parlament francès hagués ratificat aquests tractats trilaterals, i que properament si es rebia la notificació, que s'ha pogut rebre avui, doncs, poguessin entrar en vigor, i de manera general vam dir, doncs, que es faria tot el possible perquè l'1 de juliol, tant els espanyols aquí a Andorra -perquè això també és important-, els espanyols aquí a Andorra com els andorrans a Espanya, doncs, gaudeixin plenament de tots els drets que els hi dóna el tractat, i que els tràmits administratius siguin els més fàcils possibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, molt breu.

Si és així jo no en dubto, però com és que quan m'ha fet la primera relació de reunions i converses no hi havia fet referència?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, perquè pensava que la pregunta estava, doncs, més relacionada amb les trobades que ha tingut la diplomàcia andorrana a Madrid amb el Ministeri d'Exteriors. Però, és cert que en totes les trobades que hem mantingut, també, o ja ho he dit també a nivell més tècnic, entretant la nostra diplomàcia a Madrid i el Ministeri

d'Exteriors a Espanya, com aquí a Andorra quan he vist l'Ambaixador espanyol, s'ha comentat la qüestió del Trilateral. És un tema pendent, és un tema del dia a dia, i per tant s'ha comentat durant aquests dos mesos, en moltes trobades. Però les més específiques per la pregunta que feia, eren aquestes que li he ressenyat abans, i pensava que eren les que tenien més importància.

Si desitja li puc fer una relació molt més acurada encara de totes les trobades més precises, però hi ha hagut també trobades de la diplomàcia espanyola en altres dates, però han sigut més aviat trucades telefòniques -m'ho he fet escriure una mica- però em semblava que aquestes eren les més importants, les quines ha tingut el director d'Afers Jurídics i Consulars amb l'ambaixador, de les quals l'última aquest matí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem a la pregunta següent, la número 4.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les beques per a l'ensenyament superior de primer cicle i assimilat a l'estranger.

Fou registrada amb el número 474-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès. Teniu la paraula Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que hem pogut saber, en aplicació de l'article 14 de la Llei d'ajuts a l'estudi, el Govern denega les beques als estudiants que la sol·liciten per cursar estudis de primer cicle i assimilat a l'estranger. Concretament es tracta d'estudis tals com empresarials, turisme, dret, filologia catalana, humanitats, psicologia, entre altres. Sembla ser que el fonament per a la

denegació de les beques és perquè els estudis s'imparteixen a Andorra, a través de la Universitat d'Andorra.

De ser així, és evident que aquesta interpretació restrictiva del referit precepte legal assimila un Centre Universitari convencional amb la Universitat d'Andorra que ofereix uns estudis virtuals basats en un acord de col·laboració amb la Universitat Oberta de Catalunya.

La pregunta és la següent: per què creu el Govern que és positiu que els joves andorrans amb *circumstàncies econòmiques personals o familiars* precàries s'hagin de limitar a optar als estudis universitaris virtuals?

I de ser així, llenço la repregunta: no pensa el Govern que el principi d'*igualtat d'oportunitats* es mereix una altra interpretació de l'article 14 de la Llei d'ajuts a l'estudi?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de donar la resposta a aquesta doble pregunta, permeti'm que recordi a la Cambra què diu l'article 14 de la Llei d'ajuts a l'estudi aprovada per aquest Consell General el 28 de juny del 2002;

L'article 14 fa esment a l'ensenyament superior -com vostè ha dit- de primer cicle i assimilat a l'estranger. Diu textualment.

"Els estudiants que cursin ensenyaments superiors de primer cicle i assimilats en centres docents ubicats a l'estranger perquè els estudis no s'imparteixen a Andorra, quan les seves circumstàncies econòmiques, personals o familiars són precàries poden obtenir les beques següents:

- a) Beca d'estudis.
- b) Beca de material escolar.
- c) Beca de desplaçament.
- d) Beca de manutenció.
- e) Beca de residència.
- f) Beca salari.

Aquestes beques són compatibles entre si, llevat de les beques de residència i de manutenció que, per llur configuració i finalitats, són incompatibles."

Per tant està parlant de totes les beques o estudis presencials.

Un cop revisat el que diu l'article 14 de la Llei d'ajuts a l'estudi, permeti'm recordar-li, que als estudiants que cursen estudis en institucions no presencials -o virtuals com diu vostè en la pregunta-, se'ls aplica l'article 12 de la Llei d'ajuts a l'estudi, que a més no fa referència expressa a cap universitat en concret.

Per tant, l'article 14 de la Llei només fa referència als estudis que es cursen a Andorra de forma presencial, igualant la qualitat de qualsevol universitat presencial com pot ser la de Barcelona o la de Tolosa a les que vostè mateix ha fet referència en la seva pregunta. I, per tant, són motiu de denegació els estudis següents, que són: Infermeria, Informàtica de gestió, Diploma universitari en activitats empresarials i turístiques i BTS de gestió.

Els estudiants que cursen la resta d'estudis que vostè anomena empresarials, turisme, dret, filologia catalana, humanitats i psicologia entre altres, s'han beneficiat dels ajuts pertinents sempre i quan han complert els criteris econòmics, patrimonials i acadèmics com marca la Llei i el Reglament.

Contestant a la segona part de la seva pregunta cal dir que el Govern sens dubte creu i potencia el principi d'igualtat d'oportunitats, però sense anar en detriment d'aquest principi, el Govern també vetlla per la Universitat d'Andorra, que és la nostra universitat, apostant per la seva qualitat i pel seu bon desenvolupament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès, voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, si l'he entès bé, em diu que no s'ha denegat cap beca en base a l'element aquest?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, quan vam rebre la pregunta nosaltres dins el servei de beques vam mirar si hi havia hagut... aquesta Llei s'ha aplicat aquest any. Va ser aquest juny passat. El Reglament també s'hi va treballar tot el mes. Vam mirar si hi hagués hagut en aquests casos, si no s'hagués aplicat seria un error, un error jo penso greu perquè la Llei marca molt clar, tant l'article 14 com l'article 12, i no ens consta que per exemple s'hagi... ha sigut pels motius que vostè ha explicat.

Sí que ha citat potser per motius, com he dit, per criteris econòmics, patrimonials o acadèmics. Vull dir que la Llei en aquest sentit penso que és molt clara tant l'article 14 com l'article 12.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

No?

Bé, doncs, passem a la pregunta següent.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les declaracions efectuades pel cap de Govern sobre la celebració del Dia de la Constitució i del Primer de Maig.

Fou registrada amb el número 475-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, efectivament aquesta pregunta es deriva d'unes declaracions que va fer el Sr. cap de Govern als mitjans de comunicació, i que van ser àmpliament comentades i objecte de diverses reaccions.

La nostra preocupació es fonamenta en primer lloc pel que fa al Dia de la Constitució en recordar que hi ha una llei adoptada pel Consell General. I per tant preguntem per saber si el Govern es planteja introduir un projecte de llei de modificació de la llei que estableix el dia 14

de març com a Dia de la Constitució, seguint el criteri que vam sentir que es va votar la Constitució el 14 de març perquè era diumenge, no perquè fos el 14 de març. A la vegada es pregunta si el dia 1 de maig, dins de les grans especificitats del nostre país, hauria de ser un dia que ens portés a l'aplicació de la normativa argentina del "feriados corridos", i per tant també hauríem de moure el dia 1 de maig en el suposat cas que el Govern lliberal acceptés, i la seva majoria, que sigui festiu. I posats a fer, voldríem saber si els "feriados corridos" argentins no afectaran les altres diades festives conegudes i públiques com Meritxell, Cap d'Any i el Dia de Nadal. Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc li voldria dir Sr. Bartumeu, que és clar, les meves declaracions són unes, i segurament no estan mai reproduïdes totes a la premsa. Perquè és normal. I a tots ens passa. A vegades davant d'un micròfon parlem molt, i els periodistes, com és natural, tenen l'espai que tenen i han de retallar, i per tant surten part de les declaracions. Seria bo que les tinguéssim totes amb cinta magnetofònica, però tampoc seria excessivament important, em sembla a mi.

Deixat aquest tema a part, que estic segur que estarà d'acord amb mi, que a vegades el que surt a la comunicació es destaca més una cosa que una altra, sí que vaig dir, i ho mantinc, que la meva opinió sempre ha estat, i a més ho vaig parlar amb el grup parlamentari quan es discutia la llei, que vostè molt encertadament ens recorda aquí que s'ha fet, pel Dia de la Constitució. Jo, la meva opinió vaig defensar en aquell moment el que vostè ha dit, que certament la Constitució no es va votar el dia 14 perquè era dia 14, sinó perquè era diumenge. I pensava que seria una bona cosa, prescindint del "corrido" argentí o del que fos, que algunes de les festes que s'estableixen de nou, es fessin d'aquesta manera: fixes en un dia del mes, però de la setmana concretament, no del mes.

I això segueixo pensant que seria bo. Aquella Llei es va votar per unanimitat, i em sembla recordar i em sembla que ho tinc prou clar i ho recordarem els que hi érem d'aquesta sala, que

el debat més important d'aquell dia va ser Meritxell. Es va parlar molt del 14 i per què no de Meritxell. I no es va declarar el de Meritxell igualment nacional. De la nova situació postconstitucional hi va haver un debat interessantíssim sobre aquest tema, però res més. No es va parlar de la idea de fer la festa un dia que no fos el 14.

Per què ho deia? Ho segueixo pensant. Seria molt lògic que un determinat diumenge de març és el dia que es va votar la Constitució. Fos 14, fos 15, fos 13, tal com corre el calendari. De moment és tal com és i no hi ha res a dir.

Naturalment vostè posa la pregunta dient si penso també que això del "corrido" argentí l'haguéssim, penso jo, que s'hagi d'aplicar a altres moments. A veure li diré de clar, d'entrada l'1 de maig no he pensat mai que hagi de ser també seriosament un altre dia que no sigui l'1 de maig, perquè tothom la fa l'1 de maig, i faria una especificitat que jo no voldria pel meu país. Segur. I ho comparteixo amb vostè en pensar que no és així.

El que passa és que sí que seria bo una reflexió global a Andorra sobre les festes per una raó: perquè la festa de l'1 de maig la podem declarar festa obligatòria, però sempre tant a Andorra com en altres llocs, però a Andorra té més importància, els sectors que malgrat ser un dia de festa no en poden fer, són sempre els mateixos. I el problema és que a Andorra són molt importants aquests sectors. Són els sectors dels serveis i els sectors de l'administració dels serveis necessaris per funcionar com tots els cossos especials, que també estan de servei qualsevol dia de festa inclòs Nadal, Cap d'Any, etc.

La solució no és mai a satisfacció de tothom. Sempre, naturalment, hi ha una compensació econòmica, un dia recuperable, etc. Però a tots els països del món, fins i tot l'1 de maig, treballen. És clar, vostè ho sap com jo. Tota la gent que està als hotels, la gent que està als serveis públics, la gent que està a qualsevol entitat d'assistència pública de transports, etc.

No hi és mai la solució bona, i la bona seria que tothom pogués fer festa el mateix dia. Això no es pot fer. Enlloc del món han trobat la fórmula de fer-ho, perquè s'hauria de parar el país. I jo per això penso que això que vostè em diu del "corrido" argentí, que no sabia ni que existís en aquests noms, també hi ha exemples que no són argentins. Hi ha països nòrdics que potser tenen més experiència en democràcia que

Argentina, malauradament pels argentins, en els quals també s'aplica. I això ara no li puc dir de quina manera, però me n'informaré i li faré arribar.

Alguns casos de festes religioses que es poden pactar amb les esglésies corresponents, que en lloc de ser els dijous sistemàticament, puguin ser els dilluns. Jo crec que és una reflexió que abasta molta gent i moltes entitats, i seria bo que es fes algun dia. No pel dia de Nadal, ben cert que no, ni per l'1 de maig ni pel dia de Meritxell, que tothom sap que és el 8 de setembre i no el canviàriem.

Altres festes que es puguin establir? Jo no estaria pas... no creuria pas ser desencaminat fer una reflexió que la poguéssim fer el dilluns. A tothom li convindria molt, perquè la gent que treballa en oficines, que són la gran majoria que poden fer festa tindrien un pont més llarg, i les persones que treballen en el comerç, aquell dia es podria tancar les botigues i ningú de fora li sorprendria que un dilluns estès tancat, si ho sabessin amb temps.

És una reflexió que farem més endavant si es presta a què... si es dona el cas que es pugui portar més informació i que ho puguem debatre d'una manera més informal que en aquesta sala, és clar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, a veure sobre els dies, diguem-ne, assenyalats sí hi estem d'acord. Hi estem d'acord i no cal ni replicar... sí estem d'acord a què no hem de canviar la Llei.

Sobre l'altra qüestió, hi ha l'inconvenient -té tota la raó el cap de Govern-, però el problema que té un país turístic amb uns importants serveis hotelers és que es triï el dia que es triï, sempre hi haurà gent que haurà de treballar quan els altres fem festa. Per tant veig bé de parlar-ne, però no crec que en altres països que tenen situacions o en altres regions de països més grans que tenen situacions exactament iguals que la nostra, hagin trobat una altra solució que la de mantenir els dies el dia que toca.

És tot.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern?

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa al Projecte de llei de protocol.

Fou registrada amb el número 476-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Pregunta brevíssima telegràfica, gairebé. També el 13 de març, en el Consell de control, es va parlar de la Llei de protocol perquè havíem vist declaracions parcials o no als mitjans de comunicació. En l'intercanvi que vam tenir amb el Sr. cap de Govern, ens va dir que efectivament el text estava fet. Va dir que la Llei estava enllestida, però que no estava -no ho va dir així- ho dic jo, presentable. És a dir que estava enllestida, però que no estava a punt de ser presentada.

Va dir que en parlàriem. Passen les setmanes i els mesos. A nosaltres, tot i que aquest no és un tema transcendent pel futur de les institucions andorranes, ens agradaria que no acabéssim la legislatura sense haver enllestit aquest text. Sobretot si el Govern ja el té enllestit, i per tant va dir que ens el donarien, ni que fos informalment. No ens l'ha donat. No apel·larem a l'article 5, però sí que ho tornem a preguntar aquí per veure si finalment hi ha o no aquesta voluntat d'enllestir aquesta Llei.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern. Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Més telegràficament encara li diré que sí, que l'acabarem de polir, i la presentarem en la pròxima sessió parlamentària, i abans la discutirem amb vostès. I també espero... encara no s'ha fet, espero també després de parlar-ne amb els grups parlamentaris, poder-ne parlar breument amb els comuns, que els hi correspon, i igualment amb els serveis dels Coprínceps, pels temes que nosaltres pensem que estan regulats, però estan pensats d'una determinada manera i que confio que siguin de l'abast de tothom i que puguem tenir-la aprovada abans d'acabar aquest any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Bartumeu?

No?

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 7.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a l'estat en què es troben els estudis encomanats per Govern per conèixer les conseqüències sobre el medi ambient que va provocar l'emissió de productes contaminants del vell forn incinerador de Cal Rosselló a la Comella d'Andorra la Vella.

Fou registrada amb el número 472-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 del maig.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Com és conegut per tothom, el vell forn incinerador de Cal Rosselló va emetre, mentre va estar en funcionament, una importantíssima quantitat de productes contaminants, entre els

quals dioxines i furans en una quantitat que superava en més de mil cent vegades el límit màxim autoritzat segons la normativa de la Unió Europea.

Fins a la data el Govern ha encomanat diferents informes sobre la contaminació dels sòls. Els primers informes, centrats en l'àrea més propera al forn incinerador, palesaven que aquesta contaminació va afectar, en major o menor mesura, diverses zones del país. El Govern, en data 21 d'octubre de 2002, en el Decret de cessament de qualsevol activitat de combustió en el forn incinerador de la Comella i mesures complementàries, va realitzar una primera zonificació segons la contaminació dels sòls, establint una sèrie de mesures restrictives de l'activitat agropecuària per a cada una de les zones en funció del grau de contaminació.

Amb posterioritat al Decret esmentat s'han realitzat altres estudis que ens han permès saber que altres zones del país al voltant dels abocadors, i més en concret de l'abocador de Juberri, també estaven contaminades, si bé en menor mesura, per dioxines i furans.

Els darrers informes que el Govern ha lliurat al Consell General, el mes de gener de 2003, són els realitzats per l'empresa GEOMA CONSULT, SL, i fan referència a les fases III i IV de l'estudi sobre microcontaminants en sòls i, pel que fa a la zona de Juberri, es conclou que cal realitzar més anàlisis de contaminació dels sòls per dioxines per augmentar la precisió del model.

En la mateixa línia, la comissió d'experts, en el seu informe d'avaluació de la documentació facilitada sobre la contaminació generada per les emissions de la planta incineradora de residus d'Andorra, de 23 de gener de 2003, ens diu que s'ha detectat l'existència d'un problema de contaminació ambiental, però que no es coneix la seva dimensió real ... ja que la densitat del mostreig realitzat, si bé ha estat suficient per a poder fer una precaracterització de la problemàtica ambiental, no ho ha estat per poder delimitar-la amb detall, i, en conseqüència, proposa, entre altres iniciatives, que es realitzi un estudi global i exhaustiu de la presència i la distribució de contaminants dipositats, mitjançant un mostreig sistemàtic, així com de la seva mobilitat en el medi.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta:

En quin estat es troben els estudis que els experts van recomanar que es realitzessin per a poder delimitar amb més detall les diverses zones del país contaminades per les emissions

del forn incinerador o als voltants dels abocadors d'escòries i cendres?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, la Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Després de la redacció del dictamen del 23 de gener del 2003 s'encomanà a la comissió d'experts la determinació dels principals eixos de treball i les pautes a seguir pel desenvolupament de les línies d'actuació proposades en el dictamen esmentat.

Durant un seminari d'experts a Andorra els dies 19, 20 i 21 de març, es treballaren les línies bàsiques a seguir per cada àmbit d'actuació. En aquell moment es va decidir reflectir tots els aspectes en un document que quedà en mans dels tècnics responsables del Ministeri de Salut i Benestar i del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, adaptant-los al context i a les necessitats de cada àrea a estudiar. Aquestes àrees són salut, agricultura i entorn.

Actualment els experts estan revisant aquest document per a la seva validació. El document final rebrà la validació de l'Organització Mundial de la Salut pel que fa a les àrees de Salut i Agricultura, i del Programa de Nacions Unides pel Medi Ambient pel que fa a l'entorn. Un cop validat aquest document es podrà endegar la contractació dels estudis necessaris i les propostes d'actuació que se'n desprenguin.

Quant a les àrees d'agricultura i entorn que són les que ens ocupen en aquesta resposta, cal dir que durant el seminari d'experts es va decidir prioritzar l'àrea d'agricultura, i a tal efecte el Govern acordà el 2 d'abril del 2003, una proposta d'actuacions immediates per la recollida de diferents mostres de sòls i farratges de les parcel·les d'ús agrícola de les explotacions ubicades dins de l'àrea d'influència de l'antic forn incinerador, a fi d'avaluar els nivells de dioxines, furans i metalls pesants per iniciar, si s'escau, l'aixecament de les restriccions establertes pel decret del 21 d'octubre del 2002.

En la mateixa proposta també es preveu implantar un pla de vigilància pel que fa a les mostres biològiques d'animals de renda, en particular mostres de llet, i també de mostres de carn d'animals sacrificats a l'Escorxador

Nacional d'Andorra, amb la finalitat de poder correlacionar, si s'escau, la possible contaminació present en els sòls i els farratges.

De les anàlisis dels avenços dels resultats se n'ha de desprendre, si així ho acaben de validar els experts, l'aixecament de les mesures restrictives de les diferents zones fixades pel Decret de data 21 d'octubre del 2002. Efectivament, els avenços de resultats són globalment positius respecte a les anàlisis anteriorment efectuades abans del tancament del forn incinerador.

Pel que fa a l'entorn, s'ha de procedir a la realització d'un diagnòstic detallat seguit d'una avaluació de riscos. Estem a l'espera de disposar de les eines metodològiques que figuraran en el document que es troba ara en mans dels experts, com ho he esmentat anteriorment. En base a aquest document s'endegaran la contractació dels estudis necessaris.

Pel que fa als estudis en relació als abocadors de cendres i escòries i, en concret, a l'abocador de Juberri, cal dir que el Govern disposa d'uns avenços de resultats d'un estudi contractat pel Comú de Sant Julià de Lòria. Aquests avenços de resultats mostren que les zones residencials no estan afectades. Els únics valors significatius estan situats en la perifèria immediata de l'abocador. En aquest moment els experts estan valorant si les dades de Geoma Consult, i els resultats analítics de l'estudi encomanats pel Comú de Sant Julià de Lòria són suficients o si és necessari endegar un pla de mostreig complementari. En funció dels resultats obtinguts en l'abocador de Juberri s'iniciaran els estudis a la resta d'abocadors de cendres i escòries del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, miri, vostè trobarà el suport del nostre grup en tots aquells estudis, en totes aquelles iniciatives que es prenguin per garantir la salut dels ciutadans d'aquest país. Amb això pot comptar-hi.

Ens preocupa, aquest tema ens preocupa de forma especial, especialment tenint en compte que l'informe dels experts sobre les dioxines a

Andorra-Propostes d'actuació per a la protecció de la salut pública i el medi ambient del 21 d'octubre, doncs, deia textualment en relació als plans de vigilància, i cito l'informe: "Les actuacions a realitzar en aquest camp tenen com a objectiu principal fer el seguiment de l'evolució dels nivells de dioxines en la cadena alimentària i a l'entorn, per tal de protegir la salut pública i el medi ambient, i garantir la seguretat alimentària. Aquests plans de vigilància són imprescindibles -i diu aquesta expressió- per poder mesurar l'evolució dels nivells de contaminació i poder actuar en conseqüència modificant les zones predefinides anteriorment i les mesures de restricció associades."

Bé, en aquest moment no es coneixien els resultats de les analítiques que s'han fet al voltant de l'abocador de Juberri. En aquest abocador s'han trobat uns nivells de fins a 27 picograms per gram, la qual cosa, d'acord amb la classificació alemanya, implicaria que seria una zona 2B. En aquestes zones, d'acord amb el decret del Govern, s'havien imposat algunes restriccions a l'activitat agropecuària. I el que no sé i no entenc, és per què en altres zones del país que tenen aquest índex de contaminació, el Govern no ha fet un decret limitant, també, les activitats agropecuàries igual que es va fer a la zona del voltant del forn.

Tampoc, i crec que és important, i estic content d'haver sentit el que vostè em deia, que el Govern pensa fer altres estudis i altres analítiques als voltants d'altres abocadors d'Andorra, perquè podria passar que aquesta problemàtica es repetís. I el que seria incomprensible, és que tinguéssim al país zones contaminades per dioxines, i que el Govern no prengués cap mesura restrictiva de l'activitat.

El Sr. síndic general:

Té la paraula per contestar la Sra. ministra d'agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo el que voldria dir, és que el Govern, doncs, amb el decret de cessament de l'antic forn incinerador, i per tant, d'establiment de mesures restrictives quant al camp agropecuari, doncs, va actuar, com bé sap el Sr. Esteve López, i tot aquest Consell, doncs, amb molta

precaució, i així sempre ens ho han dit els experts fins ara.

Llavors, des d'aquell moment, sempre que estem fent qualsevol treball en referència, doncs, a la possible contaminació del forn incinerador, ho fem d'acord amb la comissió d'experts. I de fet, doncs, en el moment que nosaltres vam tenir aquests informes de Geoma Consult, on sortien aquestes dades referents a l'abocador de Juberrí, ho vam sotmetre a la comissió. També ho vam comunicar al Comú de Sant Julià. Per això, el Comú de Sant Julià va encomanar aquest estudi. I de fet, doncs, en el moment que hem tingut aquests resultats, doncs, han passat a la comissió d'experts. I s'estan, com ja he dit, doncs, veien d'una banda els resultats de Geoma Consult i d'altra banda, també, els avenços de resultats d'aquest estudi del Comú de Sant Julià de Lòria, doncs, per veure quines mesures s'han d'establir pel que fa a l'abocador de Juberrí.

En tot cas, entenc que des del moment que es va tancar el forn fins ara, doncs, les pautes que s'estan seguint són a través d'una comissió d'experts, i entenem que el que diguin els experts és el que s'ha de fer.

D'altra banda també voldria afegir, simplement, doncs, perquè els consellers generals tinguin informació, i és que hi ha una circular del 9 d'octubre del Govern francès, en aquest cas de la ministra francesa, que és referent a les instal·lacions classificades, "arrêtés" ministerials relatius a la incineració dels residus, emissions de dioxines i metalls pesants, i m'agradaria, doncs, citar el que diu en el seu apartat tres, en un dels seus paràgrafs, hi diu: "que els "arrêtés" del 20 de setembre del 2002 preveuen la realització de dos mesures de dioxines de l'emissió per any; la circular del 30 de maig del 1997 us havia demanat de prescriure aquestes mesures amb una freqüència anual per seguir totes les incineradores amb una capacitat total superior a 6 tones/hora. És important ara de seguir amb més precisió les emissions anuals de dioxines de tots els forns incineradors independentment de la seva capacitat. Així, si no ho heu fet encara, i sense esperar el termini del 28 de desembre del 2005, fixat per la directiva 2000/76, podeu prescriure als explotadors de les instal·lacions abans esmentades, mesures anuals de dioxines a l'emissió per cada forn en funcionament. En tot cas, pels forns on no s'ha fet cap mesura fins ara, i que continuen funcionant després del 2002, és convenient que

els resultats estiguin disponibles pel primer trimestre del 2003."

Val a dir que l'antic forn incinerador de la Comella tenia una capacitat de 5 tones/hora, i de fet, el que jo acabo de llegir és una circular que dirigeix la ministra als "préfets" francesos. Entenc que un país com França, que és un país de la Unió Europea, i un país, evidentment, amb molta experiència en el tema d'incineració, doncs, està adoptant una sèrie de mesures que nosaltres hem adoptat, fins i tot, amb antelació al Govern francès.

Llavors, ha d'entendre, doncs, que el que estem fent en relació...

El Sr. síndic general:

Demanaria d'acabar, Sra. ministra, que ens estem allargant en aquesta qüestió.

La Sra. Olga Adellach:

...a les conseqüències o a la possible contaminació de l'antic forn incinerador, doncs, són mesures que el Govern penso que ha pres amb molta precaució, i que ha tirat endavant moltes coses que fins i tot en països molt avançats ho estan fent en aquest moment.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo volia fer-li una pregunta, i és que ens digui quan s'iniciaran aquests estudis per conèixer els sòls, perquè vostè ens remet sempre als experts. Jo estic d'acord, està molt bé que siguin els experts que ens ajudin a dir i a decidir què cal fer o què no cal fer.

Però miri, és que els experts ja ens ho han dit. El dia 23 de maig, quan va comparèixer vostè amb la ministra de Salut i Benestar davant de les comissions de Sanitat i Medi Ambient i d'Economia, els diferents experts, entre els quals el Dr. Llovet o el Sr. González, ja ens van dir que el nombre de mostres que s'havien fet eren completament insuficients. Ho van dir així al davant de les dos comissions.

Ens van dir que calia continuar fent analítiques per poder determinar amb detall les diferents

zones afectades. L'informe d'aquesta comissió d'experts de 23 de gener, en aquest informe es fan una sèrie de recomanacions, i una recomanació concreta, que jo no la llegiré tota, però els experts ens diuen que s'han de fer uns estudis: ens citen un mètode i un calendari.

I finalment, Sra. ministra, jo li vull recordar que la recomanació final de la comissió d'experts, i ara sí que cito textualment, és la següent: "vista la urgència i l'alarma general generada, es recomana l'inici dels treballs al més aviat possible". Això era el 23 de gener. Pel que hem sentit encara no han començat aquests treballs. Doncs, jo li demanaria si ens poguéssim precisar una mica el calendari d'aquests treballs.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el fet que vostè diu que no han començat aquests treballs, jo li diria que, doncs, en el camp agrícola, i com vostè deia al principi, doncs, de la seva exposició, no en aquesta repregunta, sinó en una altra, doncs, o sigui, és bàsic saber tot el que pot afectar la cadena humana. I de fet, doncs, per això s'ha prioritzat, doncs, el tema agrícola, perquè realment és a través d'aquest tema, a part dels estudis que s'estan endegant des de Salut, doncs, que podem prioritzar en aquest sentit a nivell d'aliments i de bestiar de renda.

D'altra banda, donar-li una data en concret no li puc dir. Jo ja li he dit, doncs, que hi ha un document que està en aquest moment en validació dels experts, i també, doncs, aquests experts conjuntament amb el nostre grup tècnic de treball, doncs, establiran un calendari de treball. El que es farà, doncs, amb els millors terminis possibles, però tenint en compte que fer estudis d'aquests tipus o encomanar-los, no és tan ràpid. I també dir, doncs, que el dictamen que es va establir el 23 de gener, doncs, no era suficient per començar a establir quins estudis eren els necessaris a realitzar, sinó que calia, justament, fer altres reunions, com les que s'han fet, ja li he comentat en la meva exposició primera. I a partir d'aquí, doncs, establir totes les propostes d'actuació que s'han d'anar realitzant en altres camps: entorn, salut i agricultura.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo li agraeixo les seves explicacions. De qualsevol manera m'agrada llegir els informes dels experts. Penso que s'aprenen moltes coses. En l'informe, aquests experts no ens diuen que s'han de continuar fent reunions, sinó, ja li diuen a vostè, ho diuen al Govern, marquen un mètode de treball, li marquen un calendari, i li llegiré, perquè veig que no parlem del mateix: "Les línies bàsiques d'una actuació sistemàtica han de ser les següents: primer, estudi del medi físic; segon, inventari de focus de contaminació; tercer, mesures de contaminació del medi; quart, caracterització de danys ambientals; cinquè, anàlisi de riscos; ..." i continua, i torno a repetir "recomanació final: vista la urgència i l'alarma general generada es recomana l'inici dels treballs al més aviat possible", no es recomana que es continuïn estudiant pels experts les línies d'actuació.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, aquest document, com jo li he dit en la meva exposició, no és suficient per establir les línies bàsiques a seguir en cada àmbit d'actuació. I això està clar que també ho diuen els experts, perquè per això hi ha diferents trobades, i si no hi ha trobades, doncs, altres maneres de treballar avui en dia per poder estar continuament en comunicació, doncs, amb aquests experts.

I d'aquell informe del 23 de gener, no es despenia exactament, quins eren els estudis a fer, perquè calia determinar tota una sèrie de metodologia a treballar. I és això el que s'està fent amb el document que en aquest moment tenen els experts per a la seva validació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla, Sr. síndic, que la pregunta que formularé va en línia amb la pregunta que ha formulat el Sr. Esteve López, però si se'm permet un petit comentari començaré la intervenció al portaveu del Grup Socialdemòcrata, donant tot el suport al Govern d'Andorra pel que fa a totes les mesures per protegir la salut de les persones.

En fi, cadascú jutjarà la seva manera. En tot cas, pel que fa a la pregunta que formulem des del Grup Parlamentari Lliberal, que sí que donem un suport decidit al que fa el Govern d'Andorra, últimament, i per això ho deia Sr. síndic, que em sembla que té referència, perquè, en definitiva, moltes vegades s'ha dubtat de la transparència del Govern, si informes sí o si informes no... o, com estan els informes?... És veritat Sra. ministra de Medi Ambient que vostè en la seva última reunió a l'Organització Mundial de la Salut, van ficar com exemple de transparència el procediment que s'havia utilitzat?; tot això va lligat amb tots els informes, Sr. López potser el pot fer riure, però en tot cas, no és una opinió del president del grup parlamentari, són unes declaracions. En tot cas ja ens ho confirmarà la Sra. ministra, si em permet que acabi, em sembla que el tema és bastant seriós.

Doncs, és veritat que l'Organització Mundial de la Salut va donar com exemple com s'havia tractat el tema del tancament del forn incinerador, i les mesures s'havien agafat al tancament del forn incinerador de la Comella en la última reunió, per uns comentaris vist que també esteu utilitzant el que diuen els mitjans de comunicació, sentits no pas més tard que ahir a la Ràdio Nacional d'Andorra, Sra. Ministra.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar. Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. Martí per la pregunta, perquè jo és una cosa que no volia treure, perquè penso, doncs, que el que ha fet el Govern és la seva

obligació, i dir que bé, les felicitacions que ens ha donat l'OMS, doncs, suficientment discrets perquè hem fet la nostra feina i tampoc en volem presumir d'això.

Però ja que m'ho demana, doncs, en aquests dies que he estat a l'Assemblea Mundial de l'OMS, en un discurs públic, el Dr. Danzon, que és el director regional per Europa, va posar com a exemple Andorra en les relacions que hi ha d'haver entre l'Organització Mundial de la Salut i els països. I justament, doncs, pel tema de la transparència i el reconeixement d'un problema que moltes vegades, doncs, diuen que els polítics, i això ens ho diuen els tècnics de l'Organització Mundial de la Salut, doncs, que a vegades les decisions polítiques no van lligades amb l'evidència científica. El qual no ha estat el cas d'Andorra, i per tant, això ho va dir públicament. Però la reunió que vaig tenir, perquè jo li vaig demanar una entrevista, justament per donar-li les gràcies, doncs, em va corroborar això, i justament em va dir sí, davant de la Comunitat Internacional podria explicar, a més a més, molt més específicament el cas d'Andorra, què és el que havia passat, a la qual cosa no hi vaig posar inconvenient, tot al contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Té la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Seguint la línia del Sr. Antoni Martí, jo voldria preguntar, també, a la ministra de Salut si els responsables de l'OMS també la van felicitar, la van posar com un exemple del tractament de la gestió dels residus que havia fet Andorra fins al moment del tancament del forn?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, a la reunió que vaig tenir jo amb el Dr. Danzon, doncs, i justament com que el que jo tracto directament amb ells és l'estudi sobre salut i l'àmbit que toca a l'agricultura, justament, doncs, a veure, tot aquest tema i el

tancament del forn, doncs, no ha estat posat sobre la taula al Pla nacional de residus, perquè, justament, el Pla nacional de residus és bastant posterior a tot això. I per tant, doncs les felicitacions vénen a l'entorn de l'afer de l'antic forn incinerador, i no a un Pla nacional de residus ja fet de fa molt temps, sinó justament a la transparència, al reconeixement d'un problema i a les actuacions per vetllar per la salut i pel medi ambient al nostre país. L'altra cosa és un document d'un pla nacional de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís havia demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Els primers informes de l'OMS sobre dioxines sembla que vénen de l'any 97 o 98, i la meua pregunta va en el mateix sentit, doncs, que la que acaba de posar el Sr. Esteve López, si aquests tècnics de l'OMS la van felicitar per haver tardat 5 anys a tancar el forn incinerador després del seu primer informe, enverinant la població d'Andorra durant 5 anys?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Alís, el que Andorra, el Govern, aquest Govern ha estat enverinant la població és una afirmació de vostè. Vostè s'erigeix aquí en tècnic, vostè sabrà per què. Els tècnics de l'OMS -que vostè, precisament, no sembla que vulgui sentir gaire sovint, perquè sempre coincideix la seva compareixença amb la seva absència-, no ens han dit mai això.

Llavors, fer servir paraules tan "tonitruants" com enverinar la població andorrana, li deixo a la seva responsabilitat, i això no ho hem de decidir pas en aquesta sala.

Aquesta és la primera puntualització que volia dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula el Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

No per cap pregunta, Sr. síndic, simplement lamentar que es puguin utilitzar termes com aquest en aquest Parlament. Ho lamento com a conseller general. I em sembla que aquestes afirmacions són gravíssimes, i no esperava que es pogués arribar fins a aquests nivells, en tot cas a nivell verbal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís havia demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, contestant al Sr. cap de Govern, la primera compareixença que hi va haver demanada, doncs, per les dos ministres, el Sr. Miquel Alís estava aquí. Els quins no hi eren, eren els tècnics de l'OMS, Sr. cap de Govern.

I l'altra vegada, doncs, que no hi sóc, que no hi puc ser, és perquè estic representant Andorra al Consell d'Europa a Moldàvia.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo simplement era perquè vostè ha fet una puntualització al Sr. Alís, però no ha contestat a la pregunta. El Sr. Alís ha dit que l'OMS, des de l'any 1997 o 1998 està alertant del perill que té les emissions de dioxines i furans, i existeixen tota una sèrie de recomanacions per limitar-ne les emissions. La pregunta és si a vostè també els han felicitat, perquè des de l'any 1998, quan en aquesta sala se li va demanar a la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient si pensava fer analitzar les emissions de dioxines i furans, i es va respondre que no, que no calia, que en un any ja tindríem un nou forn, i que per tant no valia la pena, si els han felicitat per aquest fet. Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No ens van felicitar per aquest fet, és clar que no. Però també li he de dir que el que ha fet el Govern des d'aquell moment, i tenint en compte directives diferents de països, i canviant a la Unió Europea cada vegada més exigència, com és natural, és fer més que el que han fet la major part dels països que tenien forns similars, centres incineradors.

I a més a més, la primera d'elles, com hem parlat alguna vegada aquí, és reduir qualsevol emissió del forn a base de millorar-ne el seu rendiment. És a dir, traïen els vidres, després de llargues i difícils negociacions amb tots els comuns d'Andorra, que van estar bastant temps a admetre la necessitat de la separació del vidre. Quan la van admetre, fins i tot, i ho he dit aquí i ho repeteixo, el Govern se'n va haver de fer càrrec amb una part que no li corresponia, i ho vam fer perquè és pugués fer abans. Tot això significava, pel que sabíem en aquell moment, per reduir la mala combustió del forn incinerador. Això són mesures que ha fet el nostre Govern com tantes altres que hem anat fent com per exemple amb els abocadors. No ha estat mai perfecte, i tota la història del forn no es resumeix, quan he demanat al Sr. síndic a instàncies del Tribunal tota la documentació del Consell General sobre els antics forns. Quasi tota la documentació que hi ha és intercanvi de cartes per saber si el terreny que pertanyia a l'antic forn era de la Parròquia d'Andorra o de les dos parròquies originades amb la Parròquia d'Andorra.

Però en fi, això és la història de tota Andorra de fa bastant temps, no solament la recent.

No ens han felicitat per la gestió del forn perquè no es pot felicitar. No sé si la ministra vol afegir quelcom més, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si us plau, estem a l'apartat de les repreguntes, i el temps està exhaurit.

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

És una llàstima que l'oposició parlamentària, és evident, Sr. cap de Govern -vaig per la pregunta-, però és evident Sr. cap de Govern que segurament no tot ho hem fet bé, i per això ho pensa l'oposició parlamentària que ha fet moltes querelles al tomb de molts dels seus ministres, això dit passant.

Això és el seu legítim dret, i ja es veurà, i aquí no és el moment per parlar-ne. Ara, també, sap greu, Sr. cap de Govern, que per una vegada vist que se'ns felicita des de l'Organització Mundial de la Salut...

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí feu la pregunta, si us plau.

El Sr. Antoni Martí:

... la pregunta, era simplement en el sentit positiu, i això no treu que hi ha coses i querelles en marxa, que ja es veurà qui té o no responsabilitat. Sra. ministra de Salut, digui'm sí o no, i faci, o si vol ho pot allargar més, com vulgui vostè, és una satisfacció pel grup parlamentari de veure que hi ha hagut una felicitació de l'Organització Mundial de la Salut, Sr. Miquel Alís. És veritat o no és veritat amb el tema de la transparència del tancament del forn? Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és veritat Sr. Martí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient em va respondre a una demanda d'informació que legítimament vaig fer en aplicació de l'article 5 del Reglament del Consell General, el

dia 11 d'abril, en la qual jo li demanava quins informes o estudis estaven en curs, i que em facilités còpia dels mateixos. De la seva resposta, doncs, concloc que, actualment, únicament hi ha dos estudis, un que és d'immissió de metalls pesants i un altre que és sobre el nivell de l'exposició de la població a les emissions de l'antic forn incinerador de la Comella i el seu impacte sobre la salut. Són els dos únics estudis que no estan acabats. Voldria preguntar, si la Sra. ministra em pot confirmar que això és així.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, li puc confirmar que això és així.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

I ens pot confirmar també que la resta dels estudis, vostès els han tramès al Consell General?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Llavors, vostè, en la compareixença conjunta amb la ministra de Salut i Benestar, el dia 23 de gener, responent a una pregunta que jo li vaig posar, i llegeixo l'acta perquè ens situem. Li vaig preguntar si ha analitzat les cendres i les escòries generades al forn incinerador, tal com recomanava el primer estudi del Sr. Enric

Jover, per saber la seva concentració en dioxines. En aquell moment vostè públicament em va respondre el següent: "La Sra. Adellach informa que en aquest moment les mostres de cendres s'estan analitzant en un laboratori i que no es disposa encara dels resultats".

Llavors la pregunta és evident: em voldria dir què ha passat amb aquest informe sobre analítiques de cendres i escòries?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo el que voldria dir al Sr. Esteve López, és que una cosa són els informes que es desprenen de les analítiques que es fan, i una altra cosa són els butlletins d'anàlisis.

En tot cas, doncs, el que tindrem o tenim, ara no li puc confirmar si tenim les analítiques de cendres, són les analítiques de cendres, però l'informe li asseguro que no el tenim encara.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Marí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

És una pregunta dirigida de forma general al Govern d'Andorra, i m'agradaria, doncs, que la contestés el Sr. cap de Govern.

I anant per la línia, i vertaderament anant amb la mateixa línia, i vostè que no tingui de trencar la línia que ens va dir de transparència, l'Organització Mundial de la Salut, doncs, és voluntat del Govern que vostè presideix Sr. Marc Forné, i per això anant en línia amb les felicitacions que jo com a andorrà, doncs, em congratulo, en un tema tant complicat com aquest de l'Organització Mundial de la Salut, és voluntat del Govern -que presideix vostè- d'informar el Consell General dels informes més rellevants sobre el tancament del forn incinerador?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És la intenció del Govern de donar els informes més rellevants i els menys rellevants, tots ells. Com vostè sap Sr. Martí. I aquesta és la política que hem de fer, i és una de les polítiques que se'ns ha dit que no és freqüent en alguns altres llocs. Per tant ho seguirem fent, i no perquè no ho facin d'altres, sinó perquè pensem que és el que s'ha de fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, en la mateixa línia que ara parlem de transparència, miri, aquesta pregunta jo la vaig fer preocupat perquè un informe d'un tècnic ens diu que seria important conèixer el nivell de dioxines en les cendres, i que aquella analítica que s'havia volgut fer a l'inici, no havia sortit bé, que no s'havia pogut fer. I aquest diu, ens diu que seria bo que es fessin aquests estudis.

Vam preguntar a la ministra i als tècnics que van comparèixer amb ella, i la ministra ens va dir que sí, que ja s'estaven analitzant i que s'estaven realitzant aquestes proves. Això va ser el dia 23 de gener. Han passat 4 mesos. Nosaltres sabem que... escolti'm, per fer un informe d'aquests realment no costa tant temps. Això per una banda. Per una altra banda, la Sra. ministra em diu: "miri, és que això són els butlletins d'anàlisis". I he descobert ara la diferència, parlant de transparència. Miri jo vaig fer una demanda d'informació que demanava un informe sobre les 59 mostres biològiques que sabia que s'havien fet analitzar.

La resposta del Govern va ser dir-me que no hi havia cap informe sobre aquestes mostres, que no hi havia cap informe, sinó que només hi havia uns butlletins d'anàlisi. Molt bé, aquests butlletins no me'ls ha tramès, però, he hagut de fer una altra demanda d'informació perquè el Govern em vulgui trametre aquests butlletins d'anàlisi.

Doncs, jo li demanaria Sr. Forné, us demanaria al Govern que quan els consellers fem legítim l'ús del nostre dret a demanar informació, doncs, que el Govern ens faciliti tota la informació, i no la informació de forma parcial, o que s'intenti amb evasives de dir "no miri això no li puc donar perquè no ho tinc, i tinc això altre però això no li dono".

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, sobre la informació derivada d'anàlisis químiques, físiques o el que sigui, quan els tècnics donen les anàlisis i fan l'informe, es quan podem trametre'l.

Jo entenc molt bé i no conec el tema, que algunes anàlisis prèvies fetes per uns químics i uns tècnics que han de donar-li ells l'explicació, no són un informe fins que l'informe està fet. I jo no voldria ni tenir-ne coneixement perquè no és la nostra competència saber que significa segons quines anàlisis.

Quan una persona es fa unes anàlisis mèdiques d'ematòcrits o del que sigui, hi ha una explicació, un informe complementari que expliqui per què serveix tot allò. Altrament em sembla que ens perdríem en aquest tema.

Ara, si vostè vol les mostres a mesura que vagin arribant, en fi, el podem connectar per internet a qualsevol màquina que doni aquestes mostres. No sé si li servirà. Celebraria que sí.

Em sembla que és molt més productiu que quan els tècnics als quals s'ha encomanat, els tècnics i els laboratoris, als quals s'ha encomanat aquesta feina facin l'informe acompanyant les mostres, que les puguin tenir. Perquè a la fi i al cap, aquestes mostres són preses ara, quan el forn ja està tancat. I està tancat des de fa cada dia més dies. Per tant, a veure, una vegada aquestes mostres hagin estat preses en el seu moment, -que han estat preses-, quan arribin les conclusions dels tècnics, jo penso que és lògic que els tècnics, el seu treball no el donen per acabat fins que l'informe de les conseqüències d'aquelles... és a dir de la lectura de les seves mostres. Jo m'imagino que és així.

No en faig una qüestió de transparència o no. Si és necessari que enviem les cintes de

transcripció, doncs, no sé, és com si haguéssim d'enviar els sismògrafs. Jo què vol que li digui, ja li enviarem. No és pas un problema de transparència o no transparència. És clar que no.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula,

El Sr. Esteve López:

Sr. Forné, vostè no creu, tenint en compte que els experts ens diuen que hi ha urgència per començar a fer aquests treballs, que 4 mesos o 5 mesos perquè els tècnics que han de fer un informe sobre unes analítiques de cendres i escòries, no li sembla a vostè que el temps és excessiu?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

La Sra. ministra contestarà breument, però jo li dic que no és excessiu, i intueixo una qüestió, s'han tancat els forns per directives europees l'any 2002. Alguns encara cremem dels antics, i tothom està en la mateixa tessitura, fent informes.

Jo no sé quin és el nivell d'implicació de totes les empreses que tenen aquesta feina -que no són moltes- per poder-ho complir en uns terminis que nosaltres puguem imposar.

Nosaltres no podem imposar els terminis. Hi ha uns tècnics que fan la seva feina, m'imagino que la decantació de les proves no es fa en dos dies, ni molt menys, i es deu fer en mesos, i suposo que aquest és el motiu. No és motiu que nosaltres no haguem demanat que ens ho donin de seguida, és natural. Nosaltres volem tenir-ho al mes aviat possible, és clar que sí.

Ara, cadascú fa la seva feina amb el temps que pot fer-la. M'imagino que els laboratoris, i això ho he sentit en altres casos, quan es fan informes sobre temes de, fins i tot, de pneumònies, es tarda molt en tenir conclusions fiables. Per tant jo em remeto al que diuen els laboratoris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la següent.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a la remodelació del centre penitenciari de la Comella.

Fou registrada amb el número 483-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

Si us plau! Si us plau! Srs. membres del Govern.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Com molt bé heu dit, és en relació amb el centre penitenciari de la Comella, i la pregunta diu al preàmbul, diu que per acord del 29 de desembre el Govern va adjudicar a l'empresa COIMA els treballs de remodelació del centre penitenciari de la carretera de la Comella.

Vist que en l'edicta en què es fa pública l'adjudicació no hi figura el termini d'execució de l'obra, -que no és una recriminació, perquè en aquell moment no era obligatori que hi figurés en l'edicta, sinó que és una data a tenir en compte-, i considerant -almenys nosaltres- urgent l'acabament d'aquests treballs, un cop analitzades tant les estadístiques relatives a la població reclusa, com les condicions de les instal·lacions de sota d'aquesta casa, es demana al Govern -són dues preguntes de fet-:

Quin és el termini d'execució de l'obra? En quin estat es troben els treballs, i quan preveu el Govern l'acabament definitiu de l'obra?

I la segona: l'execució de la remodelació s'està fent tal com estava previst en el projecte? En el cas hipotètic que s'hagin fet modificacions, sobre quines parts del projecte s'han fet i quin és el seu abast? I quan dic abast, em refereixo tant a l'abast tècnic, és a dir instal·lacions, com

econòmic, en el cas que n'hi hagi, evidentment, potser no té raó de ser.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Amb data de l'1 de juny del 99, el Govern va adquirir en pública subhasta, diverses unitats immobiliàries a l'edifici Serrat Blanc a la carretera de la Comella, entre les que hi havia una planta actualment destinada a centre penitenciari, i unitats ocupades per llogaters amb contractes vigents.

El Govern amb data de 29 de desembre del 2000 va adjudicar els treballs de remodelació del centre penitenciari de la carretera de la Comella segons els espais en els que es podia disposar per un import de 3.195.011 euros, i el termini contractual en aquell moment de l'execució de les obres era de 12 mesos.

La realització de l'esmentat projecte necessitava imperativament desplaçar els detinguts en un altre centre. L'opció retinguda pel centre penitenciari era, de forma provisional, traslladar els reclusos a la instal·lació de sota de Casa de la Vall. L'augment que es va produir en la població reclusa, així com la necessitat de millora de les condicions d'estada i de les instal·lacions, van fer inviables aquesta possibilitat.

Es va, doncs, estudiar la possibilitat de condicionar un nou centre provisional durant l'execució de les obres. Opció que no fou retinguda donat l'elevat cost dels treballs i la seva utilització per un temps limitat.

En aquest sentit, l'estimació dels treballs de condicionament en part de l'antic centre hospitalari, situat al carrer Gil Torres, eren per un valor d'1.143.895 euros.

Llavors des dels ministeri de Justícia i Interior i Ordenament Territorial, s'efectuaren gestions prop dels llogaters dels altres locals propietat del Govern, a fi que alliberessin en els terminis més curts possibles. Arribat a un acord amb els diferents llogaters, es va procedir a una modificació del projecte inicial conforme al nou programa amb un increment sensible de les dependències penitenciàries, i on es preveu efectuar els treballs d'acondicionament en les

plantes menys 1 i menys 2. I posteriorment, una vegada realitzats, desplaçar-hi els detinguts i efectuar els treballs corresponents a la planta menys 3, actualment ja destinades a centre penitenciari.

Els treballs s'han iniciat el mes de març del 2003, i el termini d'execució és igualment de 12 mesos, atès que l'import total previst per l'execució total dels treballs és sensiblement superior a l'inicial, a l'haver augmentat de forma sensible la superfície a remodelar. Passem de 3.310 metres quadrats a 4.600 metres quadrats, passant de 27 cel·les amb una capacitat màxima de 31 interns, a 41 cel·les totes elles exteriors d'una capacitat màxima per 123 interns.

Serà necessari contractar posteriorment, mitjançant concurs públic, les partides de tancament practicables, seguretat sense ajudes, i climatització. Considerant aquests treballs que es licitaran en la propera fase, es preveu que la data d'acabament total de tots els treballs és del desembre del 2004.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez voleu replicar?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, en primer lloc dir que em sorprèn la manca de previsió anterior a l'adjudicació de l'execució. Perquè és clar, jo pensava que quan es preveu fer l'obra, tot això de la necessitat de treure els presoners per fer les obres és una evidència tan gran, que bé, hauria de ser lògic que s'hagués previst abans.

Vostè ens ha dit que el preu era sensiblement superior. No ens ha donat xifres. Bé, suposo que ens les podrà donar no sé si ara, però sí en un moment posterior, sinó ja els hi demanarem per l'article 5 famós.

La modificació al projecte: només ens ha dit que s'havia ampliat, però no ens ha dit tampoc si a nivell d'instal·lacions -que és el que li havia demanat-, es mantien totes les instal·lacions, complementàries o previstes en el projecte, no sols de cel·les. Quan em referia a instal·lacions em referia més enllà de les cel·les.

I pel que fa als acabaments, bé, que ens n'anem al desembre del 2004, és preocupant. És preocupant, doncs perquè els informes del Consell d'Europa que ens arriben, que

evidentment, a nivell intern coneixem la situació però a fora també arriben, i és preocupant per altres temes, i a veure, és potser el menor, però entre ells la construcció del nou edifici de Casa de la Vall. Perquè hi havia unes previsions, si no recordo malament, de què quedés alliberat el centre penitenciari de Casa de la Vall com a molt tard a finals d'aquest any, i com a mínim agafem un any de retard.

Un cop dit això, és tot. Si tenim alguna altra pregunta, en tot cas, a partir del que ens pugui ara comentar el Sr. ministre, ja li farem a continuació, i sinó ja ho demanarem per l'article 5.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Vol duplicar Sr. ministre?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, no cal que m'ho demani per l'article 5. Ja li donaré jo. Els tancaments practicables pugen **355.000 euros, 494,62**, la seguretat sense ajudes puja a 389.712,59 euros, i la climatització puja a 363.407 euros. Això són els imports complementaris que passaran a un concurs a posteriori.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com he entès l'acabament definitiu és el 2004. Des de quan es coneix aquesta data?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

La data de l'acabament, si comencem el mes de març i tenim 12 mesos, 12 mesos com jo li vaig dir. La data fins al 2004 que jo li dic és comptant que sortirà un altre concurs amb totes

aquestes diferents partides que sortiran novament a concurs, que fan que això s'acabarà, la totalitat de l'obra el 2004.

Només dir-li una altra cosa, que potser abans no li he contestat. La gran diferència del projecte inicial al projecte modificat, que amb el projecte inicial, el centre penitenciari quedava amb d'altres dependències que no tenien res a veure amb el centre penitenciari. Actualment el centre penitenciari que estem fent és d'ús únic. L'edifici és d'ús únic de centre penitenciari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Doncs, vol dir que els alliberaments dels espais actuals sota Casa de la Vall únicament seran efectius al desembre del 2004?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres esperem arribar-hi més d'hora, per poder-los alliberar. No em faci dir una data ben precisa, perquè les obres acaben de començar, com vostè sap el mes de març. Les obres aquí en aquest país ja sabem com van. I vostès ja m'ho han recriminat moltes vegades, però com sap vostè també, no sóc jo mateix que les realitzo, sinó que les faig executar, i provo que vagin el més de pressa possible, no deixa de ser que nosaltres provarem que sigui al més aviat possible. Però amb la situació que tenim actualment, a mi em sembla que el projecte, la modificació d'aquest projecte era necessària, vist com li he explicat al principi, que passar aquests presoners a unes altres instal·lacions era d'un cost totalment desorbitat. Ara, no deixa de ser que amb aquestes noves instal·lacions que ara estem construint, provarem d'anar el més de pressa possible per poder alliberar aquestes places d'aquí Casa de la Vall al més aviat possible.

De totes aquestes zones que estem nosaltres ara en aquest moment, com ja he explicat, a la més 1, a la menys 2, i després traspasarem de la menys 3 a la menys 2, és comptant la totalitat

de l'obra. Nosaltres quan haguem pogut passar aquests presoners de la menys 3 a la menys 2 i menys 1, segurament que al final de les obres, això és l'acabament total, final. No deixa de ser que el trasllat d'aquests presoners -i això en tot cas es veurà més endavant en el Ministeri d'Interior-, es podrà fer més ràpidament, i no tindrem d'esperar al final del 2004.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès, i després el Sr. Rodríguez.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La meua pregunta no anava per aquí. La meua pregunta anava... Com vostè sabrà formo part de la comissió que treballa sobre les obres de la Nova Seu, llavors jo demano com és que quan el Sr. síndic fa 4 o 5 mesos va posar la pregunta al Govern, no se li va contestar això, sinó que se li va contestar que estaria a finals d'aquest any?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Miri, ho sento. Jo desconec totalment el que m'està dient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Rodríguez haviu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bàsicament ja m'ha contestat. M'ha dit que era ampliació de cel·les, però insistiré. Quant a instal·lacions també m'ha contestat dues vegades, la segona donant-me el preu. Però també potser em referia, i no ho he dit prou clar, als equipaments que hi havien previstos, tant pels reclusos, com pel personal d'atenció, es mantenen tots, o se n'hi han afegit de nous, o se n'ha retallat algun (diguem sales d'esbarjo, el menjador, cuines, no sé, d'aquest tipus).

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, els efectius humans, no m'ho faci dir perquè no ho sé. Jo l'única cosa que li puc dir és com queda el projecte.

El projecte, com li he explicat, tota la superfície coberta s'augmenta molt més. Amb aquesta superfície coberta, a part de les cel·les són patis, i a part dels patis també s'augmenten tot el que poden ser tallers, zones de tallers, diguéssim. D'aquest edifici que havíem de compartir, ara en aquest moment és d'ús únic del centre penitenciari. Vol dir que tots els espais del centre penitenciari i de totes les sales que estaven previstes en el primer projecte, el que fa el projecte modificat és augmentar les superfícies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta, abans de continuar se suspèn la sessió 10 minuts.

(Són les 17.40h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 17.50h)

El Sr. síndic general:

Bé, es reprèn la sessió amb la pregunta número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a l'adjudicació del centre de transferència de residus.

Fou registrada amb el número 484-A, i publicada en el Butlletí número 22/2003, del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 24 d'octubre de 2002, el ministre d'Ordenament Territorial, responent a una pregunta formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va manifestar que el Govern havia adjudicat a l'empresa EMPUB els treballs d'exportació provisional de residus que s'havien iniciat aquell mateix dia. Segons la documentació presentada per l'empresa adjudicatària, aquests treballs d'exportació provisional de residus a partir de les instal·lacions ja existents es corresponien amb la variant 1 de la seva oferta.

Posteriorment, el dia 24 d'abril d'enguany, el Sr. cap de Govern, en el debat sobre l'esmena a la totalitat presentada pel nostre grup parlamentari al Projecte de Llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades dels treballs de redacció del projecte, construcció i explotació temporal del nou centre de transferència de residus d'Andorra, manifestava que, en realitat, el que s'havia adjudicat, a més del que preveia el concurs públic, és a dir la construcció i posterior explotació temporal durant un termini de tres mesos del centre de transferència de residus, era la variant 2 presentada per l'empresa adjudicatària consistent en el lloguer, durant un període de tres mesos, d'una màquina per a la compactació i fabricació de bales de residus sòlids urbans.

Atesa l'aparent contradicció entre el que van manifestar el ministre d'Ordenament Territorial i el cap de Govern, es pregunta:

A més de la construcció i posterior explotació temporal del centre de transferència de residus, què va adjudicar el Govern a l'empresa EMPUB el dia 2 d'octubre de 2002? Va ser la variant 1, com va afirmar implícitament el ministre d'Ordenament Territorial? Va ser la variant 2, com va afirmar el cap de Govern? O van ser les dues variants, com, fins a la data, encara no ha afirmat ningú?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, responc jo Sr. López, perquè l'altre dia vam quedar a mig camí vostè i jo d'aquesta mateixa qüestió, i fent una previsió prèvia que vull fer constar aquí, que el diari oficial transcriu correctament el que jo vaig dir i que vaig cometre un error. Que potser vostè ja ha detectat, evident. Vaig parlar dues vegades de 3.500 tones diàries. En fi, vostè ja sap que és un error que va consistir en parlar de les tones mensuals i vaig dir diàries. Jo volia dir de fet 120 o 150 diàries, i no 3.500 que serien mensuals. Això segur que vostè ja ho ha vist, i ho he de dir aquí perquè quedi constància al Diari d'avui que em vaig equivocar perquè no vaig pensar a lligar bé les dos xifres.

Ara, bé, quant a la solució, el que es va fer quan es va fer el pla de residus i es va començar a preparar el concurs era fer una base, una solució de base que incloïa la construcció del centre de transferències i l'exportació dels residus durant un període de tres mesos.

La variant 1 preveu l'explotació d'una transferència provisional de residus a partir de les instal·lacions existents -això és el que hi havia llavors- a la planta incineradora actual.

La 2, a més a més, ofereix l'explotació d'un sistema de bales de residus sòlids urbans, la compactadora -que en dèiem.

Al moment en què es va adjudicar el concurs no havíem encara tancat el forn, com és obvi. No teníem encara les dades que ens portaven a tancar el forn al més aviat possible. Per aquest motiu es va procedir a adjudicar l'oferta de base, i també es va aprovar la variant 2 consistent en afegir-hi la compactadora, que l'altre dia em sembla que vaig llargament explicar el motiu que creiem que era una bona cosa. I vostè va més o menys coincidir amb mi a dir que sí, que si no ho haguéssim fet ens haguéssiu acusat de no haver-ho fet, si s'hagués fet servir.

Llavors el 21 d'octubre es va ordenar el tancament de qualsevol activitat de combustió, i es va fer el tancament immediat del forn. Acabant de negociar amb Espanya i Catalunya, allò que ja s'havia començat mesos abans, que era l'autorització de trasllat que es va obtenir el 23 d'octubre del 2002, i el primer camió em sembla que va baixar el 24.

Com que s'havia de procedir immediatament a l'exportació dels residus, i la previsió anterior era que es faria el treball durant tots aquells mesos, i es tardaria molt més en fer-ho, aprofitant els espais, etc., es va procedir a la càrrega dels residus amb les instal·lacions existents del forn. Però, molt aviat es va veure que les limitacions del pop, de la pinça que teníem eren evidents, i es va optar per carregar els vehicles utilitzant una retroexcavadora. Això ho van negociar els ministres, i el dia 28 d'octubre van demanar-nos, el ministre d'Ordenament i la ministra d'Agricultura de trobar la fórmula millor per no haver de tenir la pinça que posava la primera solució, que valia, em sembla -tenia aquí apuntat-, que valia 3.000 euros diaris, una càrrega de residus en continu.

Com que aquesta càrrega de residus no havia de ser així, es va optar i es va aconseguir reduir molt el preu a base de carregar amb una retroexcavadora durant 8 hores del dia, que és el que és fa, i a més a més, a la nit treballant amb la nostra pròpia pala carregadora, que és propietat del Govern.

Amb la qual cosa el que es va adjudicar finalment va ser la variant 2, sempre. Perquè hi havia la carregadora, no la compactadora, i a més a més es va donar facultat als ministres, perquè resolguessin immediatament aquesta possibilitat de no aplicar la pinça de carregar la més cara, sinó fer-ho amb una retroexcavadora que era suficient pel treball que se li demanava. En aquell moment era una retro o la solució que fos, perquè es tractava de resoldre el tema de poder carregar els camions suficientment a temps perquè poguessin baixar.

Això, per què? Perquè entre el temps de tràmit, de duana i el temps de càrrega i tot plegat, calia o bé la pinça nova treballant a ple temps, o bé la solució que es va adoptar, que és més econòmica i que serveix i funciona, i està funcionant.

Podia ser una altra? Miri, això ara em sembla que el cost final d'això va ser 952 euros en lloc de 3.000 diaris. Per tant entrava perfectament per sota de la modificació del 20% que podria excedir sense haver de fer un nou concurs.

A partir d'aquí, el que s'ha adoptat és la variant 2, quant a la compactadora. I vostè sap, com vaig dir l'altre dia, que la vam tenir, vostè em va dir que si no l'haguéssiu tingut podia passar una contingència que es parés tot i que no es pogués baixar, però ara actualment no és el tema perquè ja hi ha encomanat en el nou centre de

tractament la nova empaquetadora que tindrem i que necessita un temps de fabricació llarg. Bé, dos o tres mesos que per a mi és llarg, perquè no n'hi ha en sèrie, no n'hi ha en existències.

Per això no es va fer altra cosa que intentar trobar el sistema més adequat per carregar els camions el temps que necessiten carregar-se per poder-los baixar, i fins i tot es va poder fer a un preu més interessant del que hi havia inicialment estipulat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, miri, jo he tingut la sort... he fet ús del meu dret de demanar informació d'acord amb l'article 5, i ahir mateix em va arribar aquesta documentació que el Govern m'ha fet arribar. És una documentació voluminosa. No he tingut temps de mirar-me-la en detall, però sí que he pogut veure alguna cosa que tot seguit parlarem.

Vull deixar constància que s'ha hagut de demanar aquesta documentació per la via de l'article 5, ja que el Govern no compleix amb l'obligació de lliurar la documentació d'acord amb l'article 92. L'article 92 és l'article que diu que els projectes de llei han de venir acompanyats de tota la documentació necessària perquè els consellers generals s'hi puguin pronunciar. Ja vaig dir l'altre dia en aquesta sala que els consellers generals s'havien pronunciat sense tenir la documentació o sense tenir-la tota. I jo vaig fer ús del meu dret, perquè vostè no respecta l'article 92.

Bé, dit això, jo li voldria dir també que de la seva explicació entenc que es va adjudicar la variant número 2, que es va tenir aquesta màquina embaladora aquí a Andorra durant 3 mesos, que sortosament no es va utilitzar perquè no va fer falta, no va ser necessari. Aquesta variant ens va costar, doncs, aproximadament uns 80 milions de pessetes que jo entenc que es van llençar; això d'una banda.

D'una altra banda, el que hem pogut veure mirant aquesta documentació és que aquest contracte que es va signar el dia 22 d'octubre, doncs, posteriorment s'ha modificat en

diferents ocasions. S'ha modificat el dia 31 de desembre, mitjançant una addenda per la qual es modifica el pressupost, modifica el preu i passa de 55 euros la tona a 85 euros la tona, per una qüestió que segons ens explica en un informe no estava prevista, que era la de la selecció.

També hem pogut veure com 2 dies després, el 2 de gener, es torna a modificar el contracte, i en aquell moment es suprimeix la clàusula per la que la propietat reté com a garantia un 5% de les certificacions relatives a l'explotació.

Posteriorment i de forma sorprenent veiem que el dia 22 de gener el Govern acorda amb el concessionari una pròrroga de l'explotació. És sorprenent que acordin la pròrroga, perquè en teoria, i dic en teoria, aquest centre de transferència de residus encara no estava finalitzat, encara no s'havia acabat, i per tant no hauria pogut començar l'explotació temporal.

En definitiva, Sr. Forné, nosaltres el que pensem és que aquest centre de transferència de residus és un bon exemple de la imprevisió del Govern, i de com aquesta imprevisió, doncs, representa per les nostres finances, per les finances públiques, un perjudici.

Amb números rodons, la construcció d'aquests centres de transferència, que recordem-ho, ja estava prevista en l'oferta adjudicatària, en l'oferta presentada pel grup ANDEOL ja preveien ells de construir-ne un, ens costarà 1.400.000 euros. L'explotació temporal un cop construït, 1.760.000. La variant 2, 478.000 euros. I posteriorment s'han fet dos ampliacions de contracte per imports de 726.000 euros i 40.000 euros. Tot plegat, tenint en compte que el Govern va haver d'adquirir una pala excavadora posteriorment destinada al centre de transferència de residus, tot plegat fa que això costi més de 4.500.000 euros, és a dir uns 760 milions de pessetes, repeteixo: 760 milions de pessetes fins ara.

Per això li dic que per nosaltres és un bon exemple d'imprevisió, i que aquesta imprevisió té conseqüències per a les finances públiques.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, els números que ara vostè fa aquí els hauríem de fer amb detall i amb les dades, i no sé si és el moment i el lloc de fer-ho. Jo em veig incapaç aquí ara de fer, d'assignar a cada quantitat que ha dit vostè quina és la seva destinació, perquè es tracta del funcionament de tot el procés.

El que sí és cert és el que vostè ha dit, i està explicat en els informes. El mes de desembre, abans del desembre, quan van estar a punt de començar a exportar hi va haver la necessitat, que vostè ha remarcat, que es fes el triatge. El triatge previ tal com estava previst es farà el dia que hi hagi la recollida selectiva a tot el pas, i per tant, aquest triatge previ arribarà ja a destí al centre de tractament, o abans fins i tot, si s'ha de continuar exportant tot el temps que falti.

Mentre això no s'ha pogut fer, se'ns va demanar i se'ns va requerir absolutament a l'últim moment, sens dubte, i això ho porten els segells d'exportació de camions, la necessitat de passar tot el que baixava d'Andorra, per un triatge previ abans de portar-ho als abocadors. Això va subjecte al complement de contracte aquest que es va fer, que es va fer dins del marge que hi havia en la quantitat del preu tancat, és a dir que no hi va haver increment de preu per aquell període, i per tant es va haver de fer així. Però es va haver de fer així, per què? Perquè era imprescindible fer-ho així, sinó no ens deixaven baixar els camions.

Tota aquesta adjudicació diferenciada de diferents formes d'evitar la possibilitat de trobar-nos amb una incapacitat de treure'ns les deixalles del damunt -dient-ho així- han portat a haver de tractar amb extrema urgència moltes coses, i no pas acceptar condicions estranyes. Són condicions absolutament normals des del moment que Andorra no podia, en aquell moment, assegurar un triatge previ de cap manera.

Llavors vam acceptar el triatge a destí. Els camions baixen, com se sap i com ho diu l'informe. Es tria el que es pot triar i llavors tornen a l'abocador que va, a diferents llocs *inclús*. Tot això és un increment de preu de 30 euros la tona. És aquest el que es va fer llavors.

Però l'increment... és a dir, el preu total que diu vostè de 4 milions d'euros, m'imagino que inclou tot el servei.

Quan es va fer la modificació del desembre, que era aquesta que he explicat, la del mes de gener, l'eliminació del 5% de la garantia és perquè era indugudament aplicada aquesta garantia,

perquè era una garantia que havia de ser sobre obres fetes. Que és la garantia, em sembla a mi, per la Llei de contractació, que el Govern està obligat a fer quan es tracta d'una obra. És una garantia de bon acabament de l'obra, però que per serveis no s'hauria d'haver aplicat. Segons se'ns ha explicat per l'Administració, no era una garantia que s'hagués hagut de fer, per tant era lògic que es tragués del contracte perquè era indeguda. Aquesta és l'explicació que li puc donar ara aquí sobre aquest canvi de contracte que està perfectament justificat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, l'article 5 del plec de clàusules tècniques d'aquest contracte ens diu textualment: "El període d'explotació del centre de transferència de residus serà de tres mesos comptats des de la data de la recepció provisional de l'obra".

La pregunta que li faig és: quina és aquesta data de recepció provisional de l'obra?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No li puc contestar. No ho sé. No tinc el contracte aquí, ni li puc dir. No sé si el Sr. ministre ho sap ara mateix aquesta dada concreta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre?

El Sr. Jordi Serra:

A veure, si l'he ben entès vostè em parla de la construcció o de l'explotació? Perdoni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies.

Estic parlant de l'explotació, de l'explotació temporal tal com preveia el plec de bases, i tal com preveu el contracte. Diu textualment i repeteixo: "El període d'explotació del centre de transferència de residus serà de tres mesos comptats des de la data de la recepció provisional de l'obra".

Jo la pregunta que faig és quina és la data de recepció provisional de l'obra? Fa un mes, fa dos mesos. Quina és aquesta data?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres, ara, en aquest moment, estem al dia 2 d'octubre del 2002. És així.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López no sé si vol fer una precisió...? Sr. ministre, em sembla que no ha entès la pregunta.

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Miri, jo penso que no estem al dia 2 d'octubre del 2002, estem...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau! Si us plau! Senyores i senyors.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Aquest contracte, Sr. ministre, està datat a 22 d'octubre del 2002. I jo entenc que és el mateix que deia el plec de bases, deia que l'explotació temporal del centre de transferència que començaria 3 mesos després de la recepció provisional de l'obra. Clar, com que va començar 2 dies després de signar el contracte, doncs, no sabem molt bé, exactament on estem. I per això deia abans que el Sr. Forné no m'ha contestat, que la meva sorpresa va ser veure com 3 mesos després, el dia 22 de gener es feia

una pròrroga d'una cosa que encara teòricament no havia començat. Aquesta és la pregunta que jo us faig.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo quan li demanava si era la data del 2 d'octubre del 2002, és per una simple raó. És que el que es publica la primera vegada en l'edict de construcció i explotació del centre és l'11/9/2002. Després, això s'adjudica el 2 d'octubre del 2002, i només li vull recordar que en aquell moment no en teníem ni idea si el centre, en aquell moment, l'antic forn es tancaria o no es tancaria.

Llavors, és per això que no hi ha cap modificació. Primer es feia la construcció, i com ho diu la construcció del centre de transferència, i a posteriori quan està acabada llavors es podia començar aquesta explotació. Res més, és per això. I es diu 3 mesos després. Que em digui la data exacta! No li puc contestar ara la data exacta que havia d'estar acabat. En tot cas li diré, però ens hem de posar en el context que el 2 d'octubre del 2002 no se sabia quin dia, o sí o no es tenia de tancar el forn.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sr. ministre, jo sí que li puc dir la data que hauria d'estar acabada: 4 mesos després de fer l'adjudicació.

Això és tal com està establert al contracte i tal com diu el cronograma de l'empresa.

Jo el que no sé és... i li estic preguntant si aquests terminis s'han respectat i s'han complert o, per contra, doncs, la recepció provisional encara no s'ha fet o en quina data es va fer?

El Sr. síndic general:

Sí, contesta pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En el nou contracte, és a dir, en el contracte, doncs, d'aquest mes de maig del 2003 començarà en funcionament el nou centre de transferència, i cal dir, doncs, que no s'ha iniciat el procediment d'exportació des del nou centre de transferència sinó que s'està fent, doncs, amb les possibilitats que teníem abans d'iniciar les obres d'aquest centre de transferència.

El Sr. síndic general:

Ja està acabada la contesta?

Sí... si us plau...

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné a veure si podria contestar el que jo li preguntaré ara.

Li volia preguntar que si això estava previst que s'acabés el dia 22 de febrer, què ha passat per explicar que ara a finals del mes de maig encara no s'hagi iniciat aquesta transferència des del propi centre de transferència, sinó que s'hagués seguit utilitzant la transferència provisional a partir de les instal·lacions existents?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Es va començar el primer dia a carregar camions com es va poder amb les instal·lacions que hi havia perquè el que no podíem fer és una moratòria en el consum de deixalles de les llars andorranes, no? Això està ben clar.

Teníem el mateix problema el dia abans de tancar el forn que el dia següent. I, vam tenir un dia els camions parats, només... un dia els camions carregats sense baixar. Després es van continuar carregant amb els mitjans que van poder. I, s'ha continuat treballant amb les obres en curs, i s'ha procurat carregar amb el material

que hi havia, amb les eines que teníem, i no s'havia acabat ni s'ha acabat encara del tot el centre de transferències.

Per això, no li puc donar la data perquè no la sé, però sé que no s'ha acabat i s'hi està treballant malgrat tot, per què? Perquè les deixalles no deixen d'arribar, i aquesta és la qüestió. Del que es tractava és d'exportar-les, tot el demés és força important però per a mi el que és fonamental és que seguint els procediments i seguint conforme al que la legislació marca hem fet el que havíem de fer: aconseguir que se'ns pugui deixar exportar totes les deixalles d'Andorra, no només les cendres ni les escòries sinó totes, tot el temps que faci falta gràcies a la col·laboració de Catalunya i d'Espanya.

Em sembla que això és l'essencial, la resta... bé, podem discutir-ne llarguíssimament, i vostè i jo podem asseure'ns, si vol, a treure papers i a mirar-nos-els tots -perquè jo no els tinc ara tots aquí; tenim notes apuntades però...-, em sembla que l'essencial és això i, estic d'acord, no hi ha una improvisació, hi ha una necessitat d'adaptar-se a obligacions noves que no havia tingut mai cap govern d'Andorra, perquè mai cap govern d'Andorra havia tancat un forn, sinó que els obrien... llavors, és clar, nosaltres l'hem hagut de tancar, hem fet el necessari i hem obtingut allò que he dit alguna altra vegada: per a molta gent, fa poc temps podia semblar una bajanada o una cosa irrealitzable de què ens deixessin baixar les deixalles a algun país veí. Em sembla que això, per a mi, és l'essencial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sr. Forné, li agraeixo les seves llargues explicacions sobre un tema que no li preguntava.

Jo li preguntava per quin motiu, si el centre de transferència de residus, segons el contracte, devia d'estar acabat i en funcionament el dia 22 de febrer, i començar a fer l'exportació de les deixalles a través del propi centre de transferència de residus -no com es fa fins ara-, quin és el motiu, per quines causes, quines són les raons que expliquen aquest endarreriment en les obres?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

No sé quin és aquest motiu que vostè em demana, el que sé és que es fa servir la part que està aprofitada, el terreny és el mateix lloc, i amb el que hi ha es fa la feina que s'ha de fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En la demanda d'informació que us havia fet, doncs, un dels documents que demanava era l'extens informe tècnic sobre la potencialitat de la pinça a la que el Sr. ministre d'Ordenament Territorial es va referir.

En la informació que m'heu tramès he trobat un informe d'una pàgina: "Informe intern relatiu al giny elevador de residus, pop del centre de tractament de residus"... Volia preguntar només per saber-ho, si aquest informe que m'heu donat, que m'heu adjuntat, era aquell informe que jo demanava, és a dir, l'extens informe tècnic sobre la potencialitat de la pinça a la que es va referir el Sr. ministre en el darrer Consell.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, Sr. síndic. Gràcies.

És exactament aquest informe. El que passa és que aquest informe té relació amb una nota on s'han fet unes diferents proves, i és amb els resultats d'aquestes proves que es fa l'informe intern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, suposo que la nota és la que a continuació... que és una nota d'una pàgina i mitja, extensíssima com es pot veure.

El que és més sorprenent és que l'informe sigui de data 28 d'octubre... de data 28 d'octubre i la nota del dia 27 d'octubre, i aquests tres papers siguin l'extensíssim informe tècnic sobre la potencialitat de la pinça.

Simplement era per saber-ho, ara ja m'ho heu dit que és això. Per tant, he d'entendre que aquest era l'extens informe pel qual justament parlant de transparència se'ns va dir, Sr. ministre, que no s'havia pogut publicar al BOPA l'adjudicació feta el dia 2 d'octubre, el dia que vam fer el Consell era el dia 24 d'octubre, aquell dia encara no estava feta la publicació al BOPA i se'ns va explicar que la raó era aquest extensíssim informe tècnic que és posterior a la data del Consell.

La pregunta era: està segur? Vostè ja m'ho diu, que sí, per tant, a mi ja em dono per satisfet, i és aquest informe.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap més repregunta passem a la següent.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les negociacions sobre el futur aeroport d'Andorra.

Fou registrada amb el número 485-A i publicada en el Butlletí número 22/2003 del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

... Si us plau, senyores i senyors... Si us plau.

Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies.

Des de fa mesos, els mitjans de comunicació, de forma més o menys periòdica, van informant,

en ocasions de forma contradictòria, en relació a les negociacions entre Andorra i l'Estat espanyol per explotar en el futur un aeroport, sense que els consellers generals tinguem cap coneixement oficial.

Davant d'aquest fet, pregunto: en quin estat es troben les negociacions entre Andorra i l'Estat espanyol per a la futura explotació d'un aeroport?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Respecte a la manca d'informació cal dir que el ministre d'Economia ha comparegut pel seu... ha demanat comparèixer a la Comissió d'Economia i ho va fer al mes d'abril del 2002. També va contestar una pregunta escrita el 15 de març del 2002 i durant una de les reunions de treball que es va celebrar a Andorra, es van convidar als consellers de la comissió.

Estava esperant a tenir una sèrie de...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si us voleu atansar al micròfon, perdó, Sr. ministre...

El Sr. Miquel Àlvarez:

Perdó... sí. Perdoneu pel meu to de veu...

Estava esperant una sèrie de conclusions a l'hora de demanar una nova compareixença a la comissió, com ja us explicaré amb el resultat de les noves... de l'estat de les negociacions.

Cal dir, per això, que sempre he estat obert a qualsevol demanda d'informació de qualsevol tipus, de qualsevol conseller, i ho seguiré fent.

Vull dir, hi ha els canals oficials però també hi ha els altres que també s'han utilitzat, i hi ha hagut una molt bona relació amb el president de la Comissió d'Economia, i hi ha hagut aquest tarannà.

Respecte a l'estat de les negociacions, com és sabut, l'objecte d'aquestes negociacions és arribar a un tractat internacional que permeti a Andorra utilitzar una infraestructura aeronàutica dintre del territori de l'Estat espanyol.

Aquest marc jurídic ens hauria de donar una certa garantia, i dintre del seu funcionament hi ha una seguretat jurídica perquè aquesta infraestructura aeroportuària pugui ser utilitzada pel nostre país com a pròpia o, almenys, de forma conjunta amb l'Estat espanyol.

Per a aquest objecte, doncs, hi ha hagut múltiples reunions amb mandataris de l'Estat espanyol que no van començar amb aquest ministre, sinó que ja des de l'any 1983... perdó, des de l'any 1997 a l'any 1983 era quan l'aeroport va funcionar durant dos anys. A l'any 1997 ja hi van haver les primeres reunions amb el cap de Govern i el ministre d'Economia en aquell moment, el Sr. Casadevall, ja es va reunir amb els representants de Fomento Español i el ministre de Fomento Español, per començar a tractar aquest tema.

Les negociacions han sigut llargues, és cert, perquè d'un costat el fet d'aquesta infraestructura dintre d'un altre país és novedós. Hi ha pocs exemples, hi ha pocs exemples on tenir, on agafar... pocs exemples... i, aquestes negociacions, com dic, han sigut força importants i llargues.

Durant els últims dos anys que és quan jo he reprès aquestes negociacions, doncs, vam confirmar el fet a l'Estat espanyol de voler seguir aquestes negociacions; hem tingut múltiples reunions amb ells que no m'entretindré a mencionar ni a explicar detalladament, que pensava fer en una propera compareixença, però, es pot dir que en l'última de les reunions que es va fer el 13 de febrer es va arribar ja a un assoliment d'un acord global entre el Ministeri d'Economia i el Ministeri de Fomento Español. Amb un assoliment d'acord global dels principis que ha de regir aquest acord.

Una vegada s'ha assolit aquesta finalització de negociació, aquests principis que regularan l'acord han estat posats a examen respecte als ministeris d'exterior, tant al nostre com al Ministeri d'Exteriors de l'Estat espanyol. I, pel moment estem esperant aquesta avaluació.

Aquest moment és el punt on estan les negociacions. Podem dir, doncs, que l'acord global amb el Ministeri de Fomento Español està tancat.

Podem dir que el tractat recull, d'entre d'altres punts, o el principi d'acord que vol regir aquest tractat, acull que la qualificació d'aquest aeroport sigui internacional, que la

denominació d'aquest aeroport sigui "Andorra Pirineus", que sigui declarat d'interès general per part del govern espanyol, que els costos d'inversió siguin tant d'adquisició de terrenys com d'infraestructures i de millores, i sigui compartit al 50%, que els costos d'explotació i l'explotació i gestió de l'aeroport sigui portada per una entitat andorrana i, a més, s'ha creat una comissió de seguiment per redactar el Pla director de l'aeroport. El Pla director és el document que ha de regir... ha de dir com ha de ser aquest aeroport en un futur, i ha de regir el seu funcionament i gestió.

En aquest precís moment s'està treballant amb el Pla director, i hi ha múltiples reunions entre els tècnics de Fomento, ja sigui d'AENA o de "Aviación Civil Española" amb els tècnics del Ministeri d'Economia d'Andorra, i s'està treballant en aquest Pla director, i en aquest punt estem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís teniu la paraula per replicar.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre ens ha parlat aquí d'un finançament d'un 50% entre Andorra i l'Estat espanyol.

Es tracta de tota la inversió... -és a dir, inversió, manteniment, funcionament, explotació- tot quedaria compartit al 50%?

Aquest és l'aclariment que m'agradaria.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Es parla d'una participació del 50% amb el que és l'adquisició dels terrenys, el finançament de les obres i el manteniment i reparació i reposició del que són les infraestructures d'ajuda al vol. Els costos de gestió serien presos per l'entitat andorrana.

Això són els principis de negociació en aquest punt.

La raó d'això és que entenem que seria bo poder gestionar aquest aeroport com una empresa

privada perquè aquest aeroport pugui, en un moment donat, obtenir una certa rendibilitat i un futur per si sol.

Aquest és el fet de què es busca aquesta separació amb la gestió, fet relativament insòlit dins de l'Estat espanyol on és AENA que gestiona la majoria d'aeroports. Ara, últimament, hi ha algunes excepcions com pot ser l'aeroport de Guadalajara, però, per a la resta d'aeroports, la gestió d'aeroports es portada íntegrament per AENA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Miquel Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha parlat de rendibilitat... llavors, s'han fet uns estudis d'aquest aeroport per saber si és rentable? O, al contrari, si hi haurà un dèficit, i quina rendibilitat o dèficit hi haurà? Si els estudis s'han fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula per contestar.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquests moments, com he dit, s'està definint el que és el Pla director de l'aeroport i, llavors, ens dirà el model de gestió que tindrà i, aleshores, podrem determinar el nivell de rendibilitat exacte que pot tenir aquest aeroport i com es pot fer treballar perquè sigui el més eficient possible.

Ara mateix no li podria donar les dades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha parlat, doncs, de què és un cas una mica especial: un aeroport d'Andorra dins del territori d'un altre estat.

I, jo, el que li voldria demanar: és que no existeix cap possibilitat de què es fes un aeroport a dins del territori andorrà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hi ha un estudi d'un possible aeroport -de tots ben conegut- a la Rabassa, que es va realitzar l'any 1989, i que aquest ministeri ha reprès, i s'ha refet per veure la viabilitat que tenia una infraestructura aeroportuària dintre del territori andorrà.

El problema que té, d'un costat, són els costos, la implicació medioambiental que podria tenir davant d'una infraestructura ja feta, però, principalment ens aniríem a un tipus d'aeroport que també necessita un conveni amb el Regne d'Espanya perquè la major part de les instal·lacions entrarien a dintre del territori espanyol.

Tenim aquest estudi, i hi ha la possibilitat de fer-se a llarg plaç -perquè seria un estudi amb uns moviments de terra bastant importants, una despesa molt més important de la que tindríem amb l'aeroport del qual estem tractant-, però, no s'ha volgut obviar el fet de buscar la possibilitat de què Andorra pugui gaudir d'una infraestructura aeroportuària pròpia sense que tingui de dependre d'un estat veí.

Ara bé, per això s'ha volgut -i la negociació, probablement, ha sigut laboriosa, si es vol dir-, arribar a tenir un tractat internacional per tenir unes garanties jurídiques sobre el seu ús i la seva explotació que siguin suficients i satisfactòries.

També cal afegir que a més de mirar l'aeroport de la Rabassa s'ha contactat amb tècnics de l'OASI, que van estar amb nosaltres l'estiu passat, i van estar mirant possibles localitzacions dintre del país per a d'altres infraestructures aeronàutiques.

Possiblement hi hauria possibilitat de fer el que són heliports a dintre d'Andorra, que són aeroports petits amb menys capacitat però amb

un ús diferent del que estem perseguint a l'aeroport "Andorra Pirineu".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Només és l'última repregunta.

Podríem tenir, nosaltres, aquests informes sobre l'aeroport a dins d'Andorra? -si ens els poguéssim fer arribar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Miquel Álvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, per suposat.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la següent.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa als controls que efectua per prevenir el treball il·legal.

Fou registrada amb el número 486-A i publicada en el Butlletí número 22/2003 del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La pregunta fa referència a les denúncies públiques que en els darrers mesos han fet els sindicats d'Andorra sobre el fet de què residien i

treballaven al país nombrosos ciutadans estrangers de forma il·legal, és a dir, sense autorització de residència i treball.

També han denunciat la contractació, mitjançant una empresa no autoritzada de treball temporal espanyola, de diferents treballadors provinents de la regió de Galícia per treballar aquí a Andorra als que no s'haurien respectat les condicions inicialment pactades tant laborals com salarials.

Ateses aquestes consideracions demanem al Govern: quins controls o actuacions ha realitzat el Govern per a comprovar si aquests fets denunciats són certs? -tant els primers com els segons-; i, en general, quines actuacions es realitzen per evitar que treballin a Andorra il·legalment ciutadans estrangers i amb quins resultats?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Rodríguez, donades les poques hores que porto al ministeri li hem preparat unes respostes que espero que satisfacin les seves preguntes.

És cert que en data 5 de febrer del 2003 el Servei d'Inspecció de Treball va rebre una denúncia per incompliment de les condicions laborals, i arran d'aquesta denúncia en concret, vam estar assabentats del fet per la mateixa persona interessada que una empresa de treball temporal, gallega, publicava ofertes de treball per treballar a empreses andorranes i facilitava el desplaçament d'aquestes en autobús fins a Andorra.

En el cas denunciat, el Servei d'Inspecció de Treball va començar a efectuar les inspeccions necessàries per l'aclariment del fet i, com a resultat de les mateixes, s'han incoat dos expedients sancionadors: un dels quals afecta a condicions generals de treball, i l'altre, al treball clandestí, ja que la persona interessada estava treballant a Andorra sense haver obtingut la preceptiva autorització de residència i treball per part del Servei d'Immigració.

A banda d'aquest fet concret, les actuacions que fa el Govern per evitar que treballin a Andorra

il·legalment ciutadans estrangers són: d'una part el Servei de Policia, i de l'altra des del Servei d'Inspecció de Treball. Del Servei de Policia s'efectuen controls indirectes en els quals participen tots els membres de la policia, ja que cada vegada que qualsevol persona denuncia una infracció administrativa o penal es verifiquen els documents d'Immigració i si la persona controlada resideix i treballa a Andorra legalment.

També s'efectuen controls directes, més generals i organitzats, aquests, que són competència de la Unitat de Fronteres i Estrangeria.

Dins del marc d'aquests controls, els policies de la Unitat de Fronteres i Estrangeria es desplacen de paisà o d'uniforme als establiments i realitzen controls.

Des del novembre del 2002 fins l'actualitat, -la darrera pregunta-, el Servei de Policia ha controlat 145 treballadors clandestins, als quals, si és possible, se'ls hi dóna la possibilitat de regularitzar la seva situació i sinó se'ls hi notifica l'obligació d'abandonar el país amb el seu consegüent seguiment posterior.

Des de la inspecció de treball, la major part dels expedients s'incoen arran d'una denúncia, normalment; i des del mes de novembre del 2002 s'han rebut 22 denúncies; i fins a l'actualitat s'han incoat 11 expedients sancionadors pel treball clandestí.

En aquest aspecte, el Servei d'Inspecció de Treball col·labora estretament amb el Servei de Policia per evitar duplicar sempre esforços i no trobar-se amb les mateixes situacions.

Cal tenir en compte que a més del control dels treballadors clandestins, la inspecció de treball vetlla per la correcta aplicació a la normativa laboral i que afecta a les condicions generals de treball i a la seguretat en el treball.

Evidentment s'està fent un esforç pressupostari per incorporar nous inspectors constantment, i a més a més que en el futur hi haurà una nova normativa que s'impulsarà. Aquests són els punts que li puc contestar amb data d'avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

No, poca cosa, només en referència a l'últim que ha dit, aquesta nova normativa, quin camp d'actuació preveu que tingui? És la normativa en relació a què? A immigració, a treball, a residència, a totes les coses conjuntes, a inspecció de treball, a seguretat i higiene en el treball?

I, segon, també volia dir: des que s'aplica la nova Llei d'immigració, en relació als últims mesos..., possiblement aquesta dada com heu dit abans per la premura de la pregunta, des que sou al ministeri potser no la tindreu, però sí que volia saber -i, potser, en tot cas, m'ho podreu fer arribar més endavant... ens ho podreu fer arribar a tots- és que si des que s'aplica la Llei d'immigració han variat les estadístiques, o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment que no... que no les tinc, però els hi faré arribar, Sr. Rodríguez, amb molt de gust.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La primera part dels aclariments que li demanava eren relatius a la normativa que m'ha dit, i que no m'ha detallat.

Si no li fa res li agrairia que me la detallés.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula per contestar.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, evidentment són les lleis que vostè ha comentat: la Llei laboral i la Llei de seguretat i higiene en el treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passem a l'última pregunta d'avui.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Mas Torres, president del Grup Mixt, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a la situació de malestar general que es pateix a l'Escola Andorrana.

... Si us plau, senyores i senyors...

Aquesta fou registrada amb el número 495-A i publicada en el Butlletí número 22/2003 del 13 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Mas.

Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Durant aquests darrers dies -per no dir aquests darrers mesos- ens hem assabentat de la situació de malestar general que es pateix a l'Escola Andorrana, pel fet d'haver traslladat alguns membres del personal docent del lloc de treball on havien començat el curs, i això quan falten poques setmanes per acabar el curs escolar.

Aquesta situació provoca un enorme problema en l'educació dels nostres infants, pel fet de canviar el professorat quan ja porta la major part del curs exhaurit.

Des de l'inici del curs, els alumnes ja s'havien acostumat a la forma particular de cada ensenyant, i el fet d'haver de tornar a acostumar-se amb una altra forma d'explicar, pot provocar un retràs en l'ensenyament de l'alumne.

Però, també provoca el malestar i la inseguretat del professorat per no saber amb exactitud si el lloc de treball que tenen assignat a l'inici, serà el que tindran durant tot el curs.

De fet, en aquests darrers temps hem rebut les cartes de queixes del personal de Maternal i de

Primera Ensenyança de l'Escola Andorrana de diverses parròquies.

Es demana al Govern: quin és el motiu que ha originat que persones que, segons sembla, havien aprovat l'edecte al qual s'havien presentat, hagin estat cessades i per tant contretes a retornar al seu antic lloc de treball quan falten tot just 13 setmanes per l'acabament del curs?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, voldria aclarir a la Cambra que es tracta de dues persones, per tant, això no vol dir que sigui més important o menys, perquè només que, en el cas que s'hagués tractat d'una o vint-i-cinc, penso que el cas té la mateixa importància. I, per tant, penso que val la pena explicar tot el procediment d'una manera molt detallada perquè quedi tot molt clar.

Aquestes dues persones ja estaven treballant a l'Escola Andorrana: una dins d'una plaça de mestra, i l'altra una plaça d'ajudant de mestra.

Van sortir els edictes de treball de trasllat intern i, als quals es van presentar amb data del mes de març de l'any passat -de l'any 2002.

Les dues persones van accedir al nou lloc de treball mitjançant aquest edicte i van ser declarades aptes tot i no havent superat la prova de català. Dic "només no havent superat la prova de català", perquè en aquell edicte el català no era excoient, era com tots els edictes que s'havien fet fins a aquest moment.

No cal recordar que el català és l'idioma oficial del nostre país i, per tant, cal veure la seva qualitat i sobretot dins d'una situació com és l'Escola Andorrana i també els altres sistemes educatius que tenim al país.

Tot i havent superat l'edicte, i tal com estipula la Llei de la funció pública, s'ha de passar un període de sis mesos de prova, per acabar d'avaluar la persona i d'aquesta manera es fa l'avaluació.

Durant aquest període de prova es va fer un seguiment exhaustiu tot informant a les docents de la importància d'aquest procediment.

Posteriorment, des de la Secretaria d'Estat de la Funció Pública les docents esmentades van rebre una carta on es reiterava la importància que la prova de català tindria en l'avaluació final del període de prova. Aquesta carta ve deguda a una decisió del Govern del mes de novembre del 2002, vam impulsar que a partir d'aquell moment tots els edictes sortirien amb aquesta fi tan important, almenys pel que respecta al Ministeri d'Educació.

Al finalitzar el període de prova, les mestres van realitzar novament l'examen de català sense assolir l'aprovat.

Atenent a la legislació vigent -article 38 de la Llei de la funció pública-, diu el següent: "Durant el període de prova el director del departament on estigui inscrit el funcionari juntament amb la Secretaria d'Estat de la Funció Pública han d'apreciar la capacitat, la dedicació, les aptituds, l'adaptació i les competències del funcionari en relació amb el nou lloc de treball.

Per tant, atenent el fet de no haver superat aquesta prova de català; atenent l'informe de la inspecció i avaluació educativa; i, atenent l'informe de la direcció del centre, la direcció del departament de l'Escola Andorrana juntament amb la Secretaria d'Estat de la Funció Pública van considerar que els resultats de la valoració obtinguda durant el període de prova no va ser satisfactori perquè van tenir en consideració el català -en aquesta prova- com a excloent.

Des de la Funció Pública es va comunicar mitjançant una carta que no havien superat, per tant, el període de prova i que l'havíem de retornar al seu lloc d'origen.

En aquest moment és quan les pròpies al·ludides mostren la seva disconformitat en el procediment justament per aquesta mancança de la prova de català -que no estava dintre de l'edecte inicial-, i el mateix sindicat de l'ensenyament públic també mostra el nostre desacord, per aquest motiu, es mantenen diverses reunions amb els col·lectius esmentats i amb altres.

Tot i tenint en compte el seguiment rigorós del procediment, i havent estimat les conseqüències que se'n deriven, es va optar per confrontar novament aquestes valoracions.

El procediment realitzat va ser una nova demanda des de la Secretaria d'Estat de la Funció Pública pel director de l'Escola Andorrana tal com estipula la Llei de la funció

pública, i considerant tots els ítems, i malgrat no haver superat la prova de la llengua catalana, es van evidenciar altres aptituds professionals, com he remarcat anteriorment, i personals que palesaven suficient, al nostre entendre, la conveniència de retorn dels docents al seu lloc on havien assolit després de l'edecte intern, perquè es va valorar, com en l'edecte, elles mateixes es van presentar a l'origen.

És per aquest motiu que el Govern va rectificar la seva postura inicial i va adjudicar definitivament aquestes places a les dues mestres i, en el moment que vostès reben, aquí al Consell General, el 27 de març -justament el dia abans- havíem tramès la carta a aquestes dos persones per tornar al seu lloc d'origen.

Per tant, van estar en aquest període durant una setmana.

Per acabar, també, li voldria dir que al llarg dels cursos escolars, les baixes per maternitat, indisposicions, motius personals, etc., es succeeixen en tots els sentits en l'Escola Andorrana i en les altres, i seria molt trist arribar a pensar que el procés d'ensenyament d'aprenentatge dels alumnes queda supeditat al perfil d'un docent.

És cert que els alumnes poden arribar a acostumar-se a un mestre, però la realitat és que la diversitat del professorat també enriqueix als alumnes, i això cal tenir-ho present.

Per tant, el fet de caure simpàtic, per exemple a l'alumne, penso que evidentment és una de les funcions que han de fer tots els docents, però també han de tenir altres mitjans per part de l'àrea d'inspecció i avaluació per veure que aquest procediment, o la funció que es fa dintre de l'aula és la correcta.

El tema de les 13 setmanes... aquí les complim. Justament, ens regim per la Llei de la funció pública, Vol dir que són 6 mesos de prova i després, en aquest cas, estem fent aquesta valoració dins del ministeri.

Si és bo que quedi tallada, per exemple, aquesta actitud a les aules en el venciment d'un curs, pot estar tallat, i per un costat sí que pot trencar la dinàmica, però per l'altre costat també és una eina que per exemple si aquest professor no té les aptituds, doncs, per exemple, també és una eina per a què abandoni l'aula i, per exemple, pugui fer un reforç o una formació en aquest caire.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Mas vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta estava feta justament per la preocupació que això pot representar.

Sabíem que el Govern havia actuat d'aquesta manera i que al final es reconduïa aquesta situació.

El que sí que era important ressaltar tal com ha dit: la formació i els alumnes són el primer; que accepten de bon grat la simpatia i el saber fer dels professors i, per tant, en aquestes edats escolars penso que és la base important.

Però, l'altre punt també importantíssim és sobretot de què el personal es senti valorat i es senti d'una forma responsable dins de la seva feina, i valorat, sobretot, pels seus superiors. Que això ha donat, justament, aquestes queixes de tot el personal perquè comporta situacions difícils d'assumir que en una presentació d'un edicte, en una època, es valori d'una forma, i al cap d'un temps es valori d'una altra...

Penso que aquesta és una actuació... ha estat greu en aquest cas. No s'hauria de tornar a repetir. És més greu perquè, justament, és en el tema de l'educació i en el tema de l'escola i, per tant, la repercussió que pot tenir entre els professors i els alumnes encara és molt més important.

Per això aquesta sensibilitat és forta per a nosaltres.

Volia fer una repregunta en aquest sentit, si em permet el Sr. síndic, per acabar la meua intervenció: vista aquesta situació, el Govern ja ha previst els mecanismes -tal com ha explicat el ministre-... els mecanismes clars i suficients perquè aquestes situacions no es tornin a produir?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, quan he parlat abans de contestar aquesta pregunta final, penso que he parlat d'aquest malestar.

Jo penso que en aquest sentit el malestar ha sigut la solidaritat d'alguns companys, i jo penso que aquí hauria de ser qualsevol equip de professors i docents.

Per un altre costat, també, en aquests moments jo penso que el malestar... jo voldria fer arribar a tots els docents del país, per exemple, aquí estem i creiem, per exemple, no els docents sinó tota la nostra força que tenim per arribar a la formació dels nostres alumnes.

Penso que s'han fet diferents accions, per exemple, que això ho demostra, per exemple, el que hi ha a dintre d'una nova direcció de l'escola o del ministeri en la que s'ha creat una direcció d'Escola Andorrana després dels vint anys de la seva creació. Això, per a mi, denota una voluntat de matisar aquest seguiment i donar una importància clau a l'Escola Andorrana que és la nostra escola del país, i, evidentment, i el seu desaprovament, i el seu criteri, i anant avançant en la qualitat.

També s'ha creat una direcció de sistemes educatius perquè penso que el nostre gran diamant, quan parlo d'educació, es basa en els tres sistemes que té el país. Per tant, aquesta direcció també recolza justament en les reunions periòdiques amb els representants dels sistemes educatius, tant de l'espanyol com del francès.

El tema d'inspecció que penso també, és un fet que jo volia matisar que és important -per guanyar aquesta qualitat. Abans depenien directament de la direcció de l'Escola Andorrana. Avui no depèn de la direcció de l'Escola Andorrana, per tant l'avaluació i el seguiment del que abans en parlàvem, a part de què l'alumne pugui ser receptiu a un bon professor, perquè abans hem dit que pot ser simpàtic però també pot tenir aquesta qualificació que la trobo essencial d'una manera lliure, sense dependre de la mateixa direcció.

En el tema dels sindicats de mestres, abans de què sorgissin els sindicats en el mateix moment, jo penso que sempre he dit -i està escrit a la premsa i en altres llocs- que és el nostre gran mitjà, jo diria, de diàleg i d'anar avançant guanyant en la qualitat, i penso que és un interlocutor molt vàlid i aquest és el motiu que durant els últims dos anys -des que estic al ministeri- tenim una reunió mensual perquè en aquests moments també estem treballant en el que és l'estatut del professorat.

El mateix tema pot ser també el tema de les infraestructures. El no tenir infraestructures,

evidentment, és un problema greu perquè cada any tenim uns dos-cents... ben bé uns dos-cents alumnes nous, en tots els sistemes educatius, però des del 1997 i, concretant només en l'Escola Andorrana de Santa Coloma i a Escaldes que ja estaven fetes, doncs, s'ha treballat en el centre d'Encamp, en el centre de la Margineda, en el de la Massana, dos centres a Ordino, a Canillo, en el d'Encamp, en la formació professional a Aixovall... que ens ha tocat ara... ens ha tocat ara, però, de ben segur que el que també hagués estat aquí i no ha sigut tant el nostre color, doncs, també hagués hagut de treballar.

I penso que aquests centres són de gran qualitat, però, també estic d'acord amb vostè -i penso que estic d'acord-, que per molt maco que estigui el centre, no importa, són els docents l'essencial. Per tant, tot el nostre reforç cap al docent, és, jo diria, al cent per cent vàlid, i el reforçament tant en les seves formacions com estar al seu costat en les seves inquietuds.

I, sobre les substitucions, potser és un fet que és complicat davant del fet de valorar les situacions. Ho fan més bé, o més malament, nosaltres intentem fer sempre aquestes substitucions, però n'hi ha moltes com he dit abans a nivell de maternitat o de malalties, però és que la substitució que es pugui fer de mida eventual, doncs, que sigui de la màxima qualitat possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Repreguntes?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Sr. ministre, la pregunta i, per tant, la repregunta sobre el malestar a l'Escola Andorrana vostè ha contestat la pregunta i ha semblat dir que era una cosa puntual que, a més a més, estava solventada.

Els presidents de grup parlamentari hem rebut directament i, també, a través del Sr. síndic una llarga sèrie de cartes de tots els centres d'ensenyament de maternal i secundària de l'Escola Andorrana acompanyats de les signatures de la gran majoria -no les he comptat, però, no són dos persones... passem del centenar- de tots aquests centres, i tots ens

diuen, i llegiré brevíssimament per recordar-li una carta que vostè ja coneix: "Tenim la percepció que l'Administració i els polítics que la dirigeixen no confien en nosaltres i que oblidem que la seva missió i la seva existència es deu als ciutadans als quals ha de donar servei. En el nostre cas, veiem dia rere dia que es preocupen més del control dels treballadors -és a dir, de controlar-nos a nosaltres- que no pas dels alumnes, els ciutadans els quals hem de procurar que assumeixin valors democràtics, habilitats de participació i actitud crítica.

Des de fa temps sentim que l'Administració practica una democràcia de façana on se'ns demana opinió sense escoltar-la, o que certes opinions no siguin expressades. És, pot ser, democràtic sempre que s'opini el que volen sentir i s'accepti tot el que decideixin."

Això, va més enllà de la solidaritat amb els companys -és la meua opinió- i la pregunta és: creu vostè que s'ha acabat el malestar solventant el dia 24, com diu vostè, una qüestió, quan encara el dia 7 de maig continuem rebent cartes -insisteixo- de la gran majoria del personal docent de l'Escola Andorrana de Maternal i Primera Ensenyança, no del Pas de la Casa sinó de tot el país?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Quan estic parlant de dos persones és un cas concret, no té res a veure al que respecta a la carta que també m'han fet arribar a mi.

Per tant, evidentment, que aquest malestar pot estar-hi. Nosaltres tenim unes relacions amb el sindicat de tot el professorat que mensualment, per exemple, aquest malestar, no són conscients, per exemple de què hi és.

Evidentment, aquestes cartes les estem analitzant des que estan arribant, i totes estan sota el mateix patró. Per tant, pensem que realment és una mateixa actitud.

Que es van aprofitar, per exemple, consolidats a aquests dos companys... estic convençut, i a partir d'aquell moment penso que hi ha molts matisos en aquestes cartes que les estem treballant al ministeris i amb molt de gust les estem treballant amb el sindicat de mestres i, en

aquest sentit, penso que la nostra obligació és de donar-li -jo diria-, tranquil·litat a aquest cos docent perquè finalment sense ells no podem pas fer, ni guanyar, en qualitat educativa ni tampoc en altres aspectes importants del món educatiu. I, per tant, en aquest sentit sí que li transmetem a tots aquests professors que avui han signat, doncs, aquesta voluntat que és la meva comissió d'educació com la del mateix Govern.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És que el ministre, abans i ara, contestant-me a mi ha fet referència al sindicat de mestres. Voldria saber si parla del sindicat de l'ensenyament públic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, sí... parlo del sindicat de l'ensenyament públic i dels altres sindicats, que també tenim reunions periòdiques perquè estigui obert a tots els sistemes educatius que tenim a casa nostra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Ja que el ministre parla de les reunions amb el sindicat de l'ensenyament públic, no acabo de copsar com sembla que vol menystenir les firmes que estan degudament documentades i signades en aquests documents que diu que també coneix, comparant-los amb una reunió del sindicat. No crec que tingui res que veure una cosa amb l'altra, però jo li pregunto: l'última reunió amb el sindicat d'ensenyament públic que va tenir vostè o els seus serveis el dia 8 de maig, es va resoldre la qüestió de l'estatut

de les hores extraordinàries i les compensacions dels serveis d'ajudants de mestres?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Bé, li dic que puc parlar a nivell de la veu del sindicat.

Evidentment que aquests professors que han escrit aquestes cartes, el malestar es palesa on s'ha expressat. Per tant, justament, jo no estic fent una diferència entre uns i altres.

Penso que la nostra negociació amb el sindicat i, per tant, també els grups directius d'aquestes escoles, per exemple també, són sensibles a les seves voluntats.

En la reunió del dia 8, penso en la forma que vostè està parlant. És evident que estem treballant l'estatut, i estem intentant buscar solucions a tot el que estem negociant.

Jo voldria fer arribar que en tot l'estatut i en tota la problemàtica que hi ha en el món educatiu dins del que és l'aspecte laboral, fa més d'un any i mig que estem treballant volent tancar aquest estatut, i ho volem fer possible abans de l'estiu o la tardor. I, per tant, en aquest sentit, la reunió no s'acaba, potser les propostes només en un dia de reunió, sinó és un procés... perquè, llavors, ells mateixos fan les valoracions, les contraofertes i, per tant, jo penso que és un tema de negociació i de treball durant el temps.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és per preguntar-li que, és clar, que si hi ha aquestes negociacions i aquestes converses, com explica que la gran majoria del personal hagi signat una carta com la que li acabo de llegir? Si ens ho pot explicar... què passa? Perquè no ho entenc.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

A veure! La meua explicació, justament dins del que és totes aquestes converses i tot el treball que s'està fent, penso que estem oberts a tot -a totes les preocupacions que té el sindicat, i suposo que el sindicat, evidentment cobreix a tots els seus associats-, i, per tant, aquestes cartes -torno a dir-, és un malestar que l'estem tractant justament amb el que són aquestes reunions, però de ben segur, estic convençut, que a part d'aquesta parcel·la que parlava del malestar dels professors de l'Escola Andorrana, de ben segur també estic convençut de què va ser consolidat per la solidaritat a aquests dos companys que van passar aquest mal moment, des del meu punt de vista.

Per tant, no és que tinguem la porta tancada ni a aquests mestres que han signat aquest document, ni tampoc al sindicat que ha intentat treballar un estatut que, per exemple, no es fa en una setmana ni en un mes.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs... sí, Sr. Patrick García, i després el Sr. Dallerès.

Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Ens referim a la reflexió que ha fet el ministre anteriorment. Ha dit que en tretze setmanes - tornant a la pregunta que havia fet el company Jordi Mas- es podia recuperar la tasca feta pels sis mesos anteriors del docent.

Vostè, realment pensa, Sr. ministre, que en tretze setmanes es pot recuperar la tasca realitzada feta en sis mesos pels docents? Tan malament ho han fet?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Jo, Sr. García, no recordo que hagi dit això.

Hem parlat que dins de la Llei de la funció pública es marca un període de prova de sis mesos.

El que manca per acabar el curs són aquestes 13 setmanes.

Jo no he dit que s'hagi de recuperar. Estic dient que qualsevol substitució que s'hagi de fer tal com marca la Llei, intentem que sigui la substitució més bona possible i que l'alumne, per tant, no tingui cap baixa, no tingui cap preocupació, i que pugui fer la seva formació normal.

No és el fet de recuperar... jo no he parlat del fet de què poguéssim recuperar-ho.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Ja és un fet que és un malestar i que en el cas que s'ha plantejat a l'inici de la pregunta posa de manifest l'aplicació de la Llei de la funció pública concretament dins del món laboral d'educació, el que està posant problemes.

Jo demano: no s'ha plantejat des del ministeri la possibilitat d'un reglament d'adaptació de la Llei -o d'aplicació de la Llei- pensant en què s'està parlant de personal docent, i no s'està parlant d'algú que està en un despatx quaranta hores... perquè dóna la impressió que l'aplicació que s'està fent de la Llei de la funció pública, doncs, no s'està diferenciant el tipus de treball que s'està fent?

I, a mi em sembla molt, que ve per aquí, tal com ho demostra l'acció aquesta que aparentment ha plantejat la pregunta a l'inici. És a dir, l'aplicació estricta d'una cosa que potser funciona molt bé dins d'un cert tipus de món laboral, però que potser dins d'una altra estructura no és la més adequada.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. Dallerès, li he de dir que té molta raó.

Justament en aquest aspecte estem veient en l'aplicació de la funció pública... i ho hem vist en aquests casos, en el que és el cos específic d'educació que ens pot portar aquests problemes i és el que hem parlat abans quan he

contestat al Sr. Mas, que estem fent aquestes valoracions... a veure, justament aquest tancament del que és el curs escolar què pot aportar de positiu o negatiu? Per tant això ho estem valorant justament per aquest cas, i pensem que un dels interrogants que tenim és el que vostè ha dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García havia demanat la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla que no ens hem entès bé, Sr. ministre.

A veure! Jo estava dient -referint-me a la pregunta del Sr. Jordi Mas... ell deia: "Falten 13 setmanes per l'acabament del curs"... A veure! difícilment en 13 setmanes, tot i que hi hagi cursos d'ajuda, si tan malament ho han fet aquests mestres, difícilment en 13 setmanes es pot recuperar el que s'hagi fet malament durant l'any.

Vostè, abans, ha dit que en 13 setmanes recuperarien tot el que s'hagi fet o no... vostè, realment, pensa que en 13 setmanes es pot recuperar el que s'ha fet durant la resta de l'any?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

És que li torno a dir que jo no he dit aquestes coses.

Al parlar de 13 setmanes, parlant d'aquest cas concret, han estat una setmana fora del seu lloc de treball.

El fet és que si aquestes persones, en el cas hipotètic que haguessin hagut de tornar al seu lloc de treball, i haguessin quedat 13 setmanes, jo no estic dient que ho havíem d'haver vist, per exemple, si la substitució hagués sigut bona.

Evidentment el substitut que s'ho ha emportat penso que ho hagués fet el millor possible amb la voluntat que l'alumne, per exemple, no

hagués trobat aquest canvi, perquè és per això pel que tenim que vetllar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha més repreguntes, doncs, acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.15h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 22 de maig del 2003

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 d'abril del 2003, relativa a les campanyes que realitza el Govern per advertir la població dels riscos per a la salut derivats del consum del tabac i de l'alcohol, (Reg. Núm. 360-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les negociacions amb la Unió Europea, (Reg. Núm. 472-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa als drets d'establiment i residència dels andorrans a Espanya, (Reg. Núm. 473-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les beques per a l'ensenyament superior de primer cicle i assimilat a l'estranger, (Reg. Núm. 474-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les declaracions efectuades pel cap de Govern sobre la celebració del Dia de la Constitució i del Primer de Maig, (Reg. Núm. 475-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa al Projecte de llei de protocol, (Reg. Núm. 476-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López

Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a l'estat en què es troben els estudis encomanats per Govern per conèixer les conseqüències sobre el medi ambient que va provocar l'emissió de productes contaminants del vell forn incinerador de Cal Rosselló a la Comella d'Andorra la Vella, (Reg. Núm. 482-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a la remodelació del centre penitenciari de la Comella, (Reg. Núm. 483-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a l'adjudicació del centre de transferència de residus, (Reg. Núm. 484-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a les negociacions sobre el futur aeroport d'Andorra, (Reg. Núm. 485-A).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa als controls que efectua per prevenir el treball il·legal, (Reg. Núm. 486-A).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Mas Torres, president del Grup Mixt, per escrit de data 12 de maig del 2003, relativa a la situació de malestar general que es pateix a l'Escola Andorrana, (Reg. Núm. 495-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94

ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €

Subscripcions: Tel. 821234